

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/573

z dnia 7 lutego 2024 r.

w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 517/2014

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu określonego w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zapoczątkowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dobrze prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu i wolnym od zanieczyszczeń, a celem strategii jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem, przy jednoczesnym zapewnieniu inkluzywnej, uczciwej i sprawiedliwej transformacji, tak by nikt nie został wykluczony. Ponadto Unia zobowiązała się do zapewnienia pełnego wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 ⁽³⁾ oraz 8. programu działań w zakresie środowiska ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 ⁽⁴⁾, a także do realizacji Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju.
- (2) Fluorowane gazy cieplarniane to sztuczne substancje chemiczne, które są bardzo silnymi gazami cieplarnianymi, często kilka tysięcy razy silniejszymi niż dwutlenek węgla (CO₂). Wraz z CO₂, metanem i podtlenkiem azotu fluorowane gazy cieplarniane należą do grupy emisji gazów cieplarnianych objętych porozumieniem paryskim przyjętym na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (zwanym dalej „porozumieniem paryskim”) ⁽⁵⁾. Obecnie emisje fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią 2,5 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w Unii, a w latach 1990–2014 podwoiły się one, w przeciwieństwie do emisji innych gazów cieplarnianych, które się zmniejszyły.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 ⁽⁶⁾ przyjęto w celu odwrócenia tendencji do wzrostu emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Jak wynika z oceny przygotowanej przez Komisję, rozporządzenie (UE) nr 517/2014 doprowadziło do zmniejszenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z roku na rok. W latach 2015-2019 podaż wodorofluorowęglowodorów (HFC) zmniejszyła się o 37 % w tonach metrycznych i o 47 % w tonach ekwiwalentu CO₂. Nastąpiła również wyraźna zmiana w kierunku stosowania rozwiązań alternatywnych o niższym współczynniku globalnego ocieplenia (GWP), w tym naturalnych substancji alternatywnych (na przykład powietrza, CO₂, amoniaku, węglowodorów i wody) w wielu rodzajach urządzeń, w których tradycyjnie stosowano fluorowane gazy cieplarniane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 365 z 23.9.2022, s. 44.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 stycznia 2024 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195).

- (4) W sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2021 r. stwierdzono, że do 2050 r. konieczne będzie globalne zmniejszenie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych nawet o 90 % w porównaniu z 2015 r. W odpowiedzi na pilną potrzebę podjęcia działań w dziedzinie klimatu Unia przyjęła bardziej ambitne cele klimatyczne w drodze rozporządzenia (UE) 2021/1119. W rozporządzeniu tym ustanowiono wiążący unijny wewnętrzny cel redukcji emisji gazów cieplarnianych netto (emisji po odliczeniu pochłaniania) do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. oraz cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w Unii najpóźniej do 2050 r. Unia zwiększyła również swój początkowy ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach porozumienia paryskiego z redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. do redukcji o co najmniej 55 %. Z oceny rozporządzenia (UE) nr 517/2014 wynika jednak, że w kontekście nieaktualnych unijnych celów klimatycznych nie uda się w pełni osiągnąć ograniczenia emisji przewidzianego do 2030 r.
- (5) Ze względu na globalny wzrost emisji HFC strony Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. (zwanego dalej „Protokołem”) zdecydowały w 2016 r. w poprawce z Kigali do Protokołu (zwanego dalej „poprawką z Kigali”), która została zatwierdzona w imieniu Unii przez Radę decyzją (UE) 2017/1541 ⁽⁷⁾, o wdrożeniu wycofania HFC z obrotu, czyli o ograniczeniu produkcji i zużycia HFC o ponad 80 % w ciągu najbliższych 30 lat. Oznacza to, że każda ze stron musi przestrzegać harmonogramu ograniczania zużycia i produkcji HFC, a także zapewnić system wydawania licencji przywozu i wywozu oraz sprawozdawczość dotyczącą HFC. Szacuje się, że sama poprawka z Kigali pozwoli zapobiec dodatkowemu ociepleniu o 0,4 °C do końca bieżącego stulecia.
- (6) Istotne jest, aby niniejsze rozporządzenie zapewniło wywiązanie się Unii w perspektywie długoterminowej z zobowiązań międzynarodowych przewidzianych w poprawce z Kigali, w szczególności w odniesieniu do ograniczenia zużycia i produkcji HFC oraz do wymogów sprawozdawczości i licencjonowania, w szczególności dzięki stopniowemu wygaszaniu produkcji i dodaniu kroków ograniczających wprowadzanie HFC do obrotu po 2030 r.
- (7) Niektóre fluorowane gazy cieplarniane podlegające niniejszemu rozporządzeniu to substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) lub substancje, co do których dowiedziono lub podejrzewa się, że rozkładają się na PFAS. PFAS to chemikalia odporne na degradację oraz potencjalnie negatywnie wpływające na zdrowie i środowisko. Zgodnie z zasadą ostrożności podmioty powinny rozważyć zastosowanie rozwiązań alternatywnych, o ile są one dostępne, mniej szkodliwych dla zdrowia, środowiska i klimatu. W 2023 r. Europejskiej Agencji Chemikaliów przedłożono wnioski na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾ dotyczący ograniczenia produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania PFAS, w tym fluorowanych gazów cieplarnianych. Rozważając potencjalne ograniczenia dotyczące PFAS, Komisja i państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę dostępność wspomnianych rozwiązań alternatywnych.
- (8) W celu zapewnienia spójności z obowiązkami określonymi w Protokole współczynnik globalnego ocieplenia w przypadku HFC należy obliczać na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma tego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂, w oparciu o czwarte sprawozdanie oceniające przyjęte przez IPCC. W przypadku innych fluorowanych gazów cieplarnianych należy stosować szóste sprawozdanie oceniające IPCC. Ponieważ należy szybko ograniczyć emisje gazów cieplarnianych, aby nie zaprzepaścić możliwości osiągnięcia celu określonego w porozumieniu paryskim, tj. ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C, współczynnik globalnego ocieplenia w ciągu 20 lat w przypadku gazów cieplarnianych staje się coraz bardziej istotny. W związku z tym w miarę dostępności należy podać współczynnik globalnego ocieplenia w ciągu 20 lat, aby uzyskać dokładniejsze informacje na temat wpływu substancji objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia na klimat. Komisja powinna upowszechniać wiedzę na temat współczynnika globalnego ocieplenia w ciągu 20 lat w przypadku fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (9) Celowe uwalnianie substancji fluorowanych do atmosfery, w przypadku gdy jest to niezgodne z prawem, stanowi poważne naruszenie niniejszego rozporządzenia i powinno być wyraźnie zakazane. Operatorzy i producenci urządzeń powinni być zobowiązani do zapobiegania w jak największym stopniu wyciekom takich substancji, w tym przez prowadzenie kontroli szczelności najistotniejszych urządzeń. Jeżeli uwolnienie substancji fluorowanych jest konieczne ze względów technicznych, operatorzy powinni stosować wszelkie możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym środki zapobiegające uwalnianiu takich substancji do atmosfery, w tym przez ponowne wychwytywanie emitowanych gazów.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1541 z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, poprawki z Kigali do Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 236 z 14.9.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- (10) Fluorek siarki to inny bardzo silny gaz cieplarniany, który może być emitowany gdy jest stosowany do fumigacji. Operatorzy wykorzystujący fluorek siarki do fumigacji powinni dokumentować stosowanie środków wychwytywania i zbierania tego gazu, lub, jeżeli wychwytywanie nie jest możliwe pod względem technicznym lub ekonomicznym, powinni to uzasadnić.
- (11) Ponieważ proces produkcji niektórych związków fluorowanych może prowadzić do emisji innych fluorowanych gazów cieplarnianych jako produktów ubocznych, niszczenie takich emitowanych gazów stanowiących produkt uboczny lub ich odzysk do późniejszego zastosowania powinny być warunkiem wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu. Producenci i importerzy powinni być zobowiązani do dokumentowania środków łagodzących przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu w procesie produkcji oraz do przedstawiania dowodów na zniszczenie tych produktów ubocznych lub ich odzysk do późniejszego użycia zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami. W chwili wprowadzenia fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu należy przedłożyć deklarację zgodności.
- (12) Aby zapobiegać emisjom substancji fluorowanych, należy ustanowić przepisy dotyczące odzysku substancji z produktów i urządzeń oraz zapobiegania wyciekom takich substancji. Pianki zawierające fluorowane gazy cieplarniane należy przetwarzać zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE^(*). W celu zmaksymalizowania redukcji emisji obowiązki w zakresie odzysku należy również rozszerzyć na właścicieli budynków i na przedsiębiorców budowlanych w przypadku usuwania niektórych pianek z budynków. Ponieważ odzysk, recykling i regeneracja fluorowanych gazów cieplarnianych są zgodne z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, przepisy dotyczące odzysku substancji wprowadza się również w świetle komunikatów Komisji z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”, 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”, 14 października 2020 r. pt. „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska”, 5 maja 2021 r. pt. „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy” oraz 12 maja 2021 r. pt. „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”.
- (13) Prawidłowe funkcjonowanie urządzeń chłodzących i mrozących w znacznej mierze zależy od stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych, a urządzenia te należą do najistotniejszych kategorii, jeśli chodzi o gospodarowanie odpadami ze sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” i aby zapewnić właściwe gospodarowanie odpadami pochodzącymi z tych szkodliwych gazów, obowiązki związane z rozszerzoną odpowiedzialnością producentów w przypadku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinny obejmować również gospodarowanie fluorowanymi gazami cieplarnianymi zawartymi lub stosowanymi w zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W dyrektywie 2012/19/UE określono obowiązki finansowe producentów dotyczące odpadów ze sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia tę dyrektywę przez wprowadzenie wymogu finansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia, pochodzących z produktów i urządzeń, które zawierają te gazy lub których działanie jest od nich zależne i które są zużytymi urządzeniami elektrycznymi lub elektronicznymi.
- (14) Urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne znajdujące się w środkach transportu charakteryzują się szczególnie wysokimi wskaźnikami wycieków ze względu na drgania występujące podczas transportu. Operatorzy większości środków transportu powinni prowadzić kontrole szczelności lub instalować systemy wykrywania wycieków i odzyskiwać fluorowane gazy cieplarniane stosowane w takich urządzeniach ruchomych. Tak jak operatorzy innych urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, operatorzy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych na statkach powinni być zobowiązani do podjęcia działań zabezpieczających, aby zapobiec wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych, a w przypadku wykrycia takiego wycieku powinni naprawiać go bez zbędnej zwłoki. Ze względu na międzynarodowy charakter żeglugi ważne jest, aby Unia i jej państwa członkowskie, w ramach swoich odpowiednich kompetencji, współpracowały z państwami trzecimi, aby zapewnić zapobieganie zbędnemu emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych w tym sektorze, w tym podczas instalacji, konserwacji lub serwisowania, naprawy i odzysku z urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych na statkach. Podczas przeglądu wdrożenia niniejszego rozporządzenia Komisja powinna ocenić wykonalność objęcia statków zakresem stosowania środków ograniczania emisji.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

- (15) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139⁽¹⁰⁾ i aktach wykonawczych do niego ustanowiono przepisy dotyczące umiejętności i wiedzy wymaganych od osób fizycznych prowadzących konserwację lub serwisowanie podzespołów statków powietrznych. Aby zapobiec niepotrzebnym emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych w tym sektorze, w tym podczas instalacji, konserwacji lub serwisowania, naprawy i odzysku z urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych znajdujących się w statkach powietrznych, należy uwzględnić kompetencje wymagane w regularnym procesie aktualizacji specyfikacji certyfikacyjnych i innych szczegółowych specyfikacji, dopuszczalne sposoby zapewnienia zgodności z wymogami oraz materiały zawierające wytyczne dotyczące stosowania tego rozporządzenia.
- (16) Aby przyczynić się do realizacji celów klimatycznych Unii oraz zachęcić do korzystania z technologii mających zerowy lub niewielki wpływ na klimat, które mogą być związane z wykorzystywaniem substancji toksycznych, łatwopalnych lub znajdujących się pod wysokim ciśnieniem, lub z innymi istotnymi zagrożeniami, państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki odpowiadające na zapotrzebowanie na wykwalifikowany personel, tak aby szkolono i certyfikowano wiele osób fizycznych, które wykonują czynności związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi i technologią służącą ich zastąpieniu lub ograniczeniu ich stosowania. Środki takie powinny obejmować środki w branży pomp ciepła, w której wzrośnie – między innymi w świetle celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie planu REPowerEU – zapotrzebowanie na pracowników posiadających umiejętności niezbędne do instalowania i serwisowania pomp ciepła opartych na nowatorskich technologiach chłodniczych objętych różnymi wymogami bezpieczeństwa i wymogami technicznymi. Aby zwiększyć liczbę wyszkolonych osób, państwa członkowskie mogłyby na przykład wykorzystać wsparcie ze strony partnerstw publiczno-prywatnych zainicjowanych w ramach europejskiego programu na rzecz umiejętności. Szkolenie powinno obejmować informacje o aspektach efektywności energetycznej, rozwiązaniach alternatywnych wobec fluorowanych gazów cieplarnianych oraz obowiązujących przepisach i normach technicznych. Programy certyfikacji i szkolenia ustanowione na podstawie rozporządzenia (UE) nr 517/2014, które można włączyć do krajowych systemów szkolenia zawodowego, należy poddać przeglądowi lub dostosować w taki sposób, aby umożliwić technikom bezpieczne postępowanie z alternatywnymi technologiami. Istniejące certyfikaty wydane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 517/2014 powinny pozostać ważne.
- (17) W maju 2022 r. Komisja przedstawiła plan REPowerEU. W planie tym zawarto cel polegający na wprowadzeniu 10 mln hydronicznych pomp ciepła do 2027 r. i podwojeniu tempa instalowania pomp ciepła do 2030 r., tak by do 2030 r. zainstalowano dodatkowo co najmniej 30 mln pomp ciepła. Wprawdzie w wyniku środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu sektor pomp ciepła przestawi się na czynniki chłodnicze o niższym GWP, jednak zwiększenie wykorzystania pomp ciepła zgodnie z planem REPowerEU może wpłynąć na dostępność HFC na rynku unijnym i będzie częściowo zależeć od wprowadzenia na rynek technologii alternatywnych przed wejściem w życie zakazów wprowadzania do obrotu przewidzianych w załączniku IV oraz od liczby wykorzystywanych pomp ciepła nadal wymagających gazów o wyższym GWP. Komisja powinna ściśle monitorować rozwój sytuacji na rynku, w tym zmiany cen fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załącznika I, oraz co najmniej raz w roku oceniać, czy istnieją poważne niedobory, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów REPowerEU w zakresie instalowania pomp ciepła. Jeżeli Komisja stwierdzi, że takie niedobory istnieją, możliwe powinno być udostępnienie dodatkowych kontyngentów HFC dla sektora pomp ciepła, dodatkowo w stosunku do kontyngentów określonych w załączniku VII.
- (18) Jeżeli dostępne są odpowiednie rozwiązania alternatywne wobec stosowania określonych fluorowanych gazów cieplarnianych, należy zakazać wprowadzania do obrotu nowych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, urządzeń ochrony przeciwpożarowej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów, oraz pianek i aerozoli technicznych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane. Z zastrzeżeniem szczególnych warunków takie zakazy nie powinny mieć zastosowania do części potrzebnych do naprawy lub serwisowania już zainstalowanych urządzeń, tak by naprawa i konserwacja takich urządzeń była możliwa przez cały okres ich użytkowania. Jeżeli rozwiązania alternatywne nie są dostępne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa lub jeżeli skorzystanie z takich rozwiązań alternatywnych wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami, Komisja powinna mieć możliwość udzielić autoryzacji na zwolnienie na okres maksymalnie 4 lat, aby umożliwić wprowadzanie takich produktów i urządzeń do obrotu. Możliwe powinno być przedłużenie tego zwolnienia, jeżeli po ocenie nowego uzasadnionego wniosku o zwolnienie Komisja stwierdzi w drodze procedury komitetowej, że nadal brakuje rozwiązań alternatywnych.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).

- (19) Komisja powinna zachęcać europejskie organizacje normalizacyjne do opracowania i aktualizacji odpowiednich norm zharmonizowanych, aby zapewnić sprawne stosowanie określonych w niniejszym rozporządzeniu ograniczeń dotyczących wprowadzania do obrotu. Państwa członkowskie powinny zapewnić aktualizację krajowych norm bezpieczeństwa i przepisów budowlanych w celu odzwierciedlenia odpowiednich norm międzynarodowych i europejskich, w tym norm Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej IEC 60335-2-89 i IEC 60335-2-40.
- (20) W produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych wykorzystuje się znaczną część wszystkich HFC zużywanych obecnie w Unii. Dostępne są alternatywne opcje, niedawno opracowane przez przemysł, które obejmują inhalatory ciśnieniowe z dozownikiem wykorzystujące jako propelent fluorowane gazy cieplarniane o niższym GWP. W niniejszym rozporządzeniu włączono sektor inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do systemu kontyngentów HFC, zachęcając w ten sposób przemysł do szukania czystszych alternatyw. W celu umożliwienia płynnej transformacji mechanizm kontyngentów przewidziany dla sektora inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem na lata 2025–2026 zagwarantuje pełne kontyngenty odpowiadające aktualnemu udziałowi tego sektora w rynku, a pełny poziom redukcji, taki jak w pozostałych sektorach objętych systemem kontyngentów, zostanie osiągnięty dopiero w 2030 r. HFC stosowane jako propelent w inhalatorach ciśnieniowych z dozownikiem mają kluczowe znaczenie dla zdrowia pacjentów cierpiących na choroby układu oddechowego, takie jak astma i przewlekła obturacyjna choroba płuc. Inhalatory ciśnieniowe z dozownikiem są produktami medycznymi podlegającymi rygorystycznym ocenom, w tym badaniom klinicznym, w celu zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów. Współpraca między Komisją, właściwymi organami w państwach członkowskich i Europejską Agencją Leków powinna ułatwić sprawne zatwierdzanie inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem wykorzystujących fluorowane gazy cieplarniane o niskim GWP oraz rozwiązania alternatywne wobec fluorowanych gazów cieplarnianych, a tym samym zapewnić przejście na czystsze rozwiązania.
- (21) Jeżeli odpowiednie technicznie rozwiązania alternatywne są dostępne i zgodne z unijną polityką konkurencji, należy zakazać wprowadzania do użytku nowych rozdzielnic elektrycznych zawierających dane fluorowane gazy cieplarniane. Jeżeli konieczna jest rozbudowa istniejących urządzeń elektrycznych, można dodać dodatkowy przedział gazowy lub przedziały gazowe z fluorowanymi gazami cieplarnianymi o takim samym GWP jak istniejące przedziały gazowe, o ile zastosowanie technologii wykorzystującej fluorowane gazy cieplarniane o niższym GWP wiązałoby się z wymianą całego urządzenia elektrycznego.
- (22) Aby ograniczyć potrzebę produkcji pierwotnego heksafluorku siarki (SF₆), należy zwiększyć zdolność do regeneracji SF₆ z istniejących urządzeń. O ile nie zagraża to bezpiecznemu funkcjonowaniu sieci elektrycznych i elektrowni, należy unikać stosowania pierwotnego SF₆ w rozdzielnicach elektrycznych, jeżeli jest to możliwe do wykonania pod względem technicznym i jeżeli dostępny jest SF₆ po regeneracji lub z recyklingu.
- (23) Aby ograniczyć pośredni wpływ eksploatacji urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła na klimat, należy w dalszym ciągu stosować maksymalne zużycie energii takich urządzeń określone w odpowiednich środkach wykonawczych przyjętych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE⁽¹⁾ jako podstawę do wyłączenia określonych rodzajów urządzeń z zakazu stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (24) Należy zakazać stosowania pojemników na fluorowane gazy cieplarniane nienadających się do ponownego napełnienia, ponieważ po opróżnieniu tych pojemników nieuchronnie pozostaje w nich pewna ilość czynnika chłodniczego, który następnie jest uwalniany do atmosfery. W niniejszym rozporządzeniu należy zakazać ich wywozu, przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszych dostaw lub udostępniania na rynku oraz stosowania, z wyjątkiem zastosowań laboratoryjnych i analitycznych. Aby zapewnić ponowne napełnianie i niewyrzucanie pojemników na fluorowane gazy cieplarniane nadających się do ponownego napełnienia, należy wymagać od podmiotów, aby przy wprowadzaniu do obrotu przedstawiali deklarację zgodności potwierdzającą, że zorganizowany jest zwrot pojemników nadających się do ponownego napełnienia w celu ich ponownego napełnienia.
- (25) Zgodnie z poprawką z Kigali zakazany jest wywóz HFC z państw będących stronami Protokołu do państw niebędących jego stronami. Taki zakaz jest ważnym krokiem w kierunku stopniowego wycofywania HFC. Niektóre strony Protokołu uważają jednak, że zakaz ten nie wystarcza, aby rozwiązać problemy środowiskowe związane z wywozem HFC. Niektóre kraje rozwijające się będące stronami Protokołu poruszyły problem wywozu na ich rynki przez inne strony nieefektywnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, wykorzystujących przestarzałe czynniki chłodni-

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

cze i czynniki chłodnicze o wysokim GWP, przez co bardziej potrzebne staje się serwisowanie. Taka sytuacja jest szczególnie problematyczna w krajach rozwijających się o ograniczonych zasobach i zdolnościach do ograniczania emisji i do odzysku, a także w przypadku używanego sprzętu o krótkim przewidywanym okresie eksploatacji oraz nowego sprzętu, który jest w użytku, lecz którego okres eksploatacji dobiega końca. W ramach globalnych wysiłków Unii na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, z myślą o wspieraniu realizacji celów Protokołu i zgodnie z tym, co przewidziano już w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 ⁽¹²⁾, należy zakazać wywozu niektórych używanych i nowych urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o wysokim GWP lub których działanie jest od nich zależne. Ten zakaz wywozu powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy urządzenia podlegają zakazowi na podstawie załącznika IV, a jednocześnie spełniają wymogi określone w art. 22 ust. 3.

- (26) Aby ułatwić egzekwowanie zakazów dotyczących wprowadzania do obrotu i ograniczeń dotyczących produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów, w tym gdy są one wprowadzane do obrotu w pojemnikach, istotne jest ustanowienie niezbędnych wymogów dotyczących etykietowania takich towarów.
- (27) Desfluran – bardzo silny gaz cieplarniany – jest uwalniany, gdy stosuje się go jako wziewny środek znieczulający. Ponieważ istnieją rozwiązania alternatywne o słabszym działaniu cieplarnianym, stosowanie desfluranu powinno być dozwolone tylko wtedy, gdy z rozwiązań tych nie można skorzystać z przyczyn medycznych. Jeżeli zastosowanie ma odstępstwo zezwalające na stosowanie desfluranu, powinien on być wychwytywany, podobnie jak wszystkie inne gazy, a zakład opieki zdrowotnej powinien przechowywać dowody wskazujące uzasadnienie medyczne odstępstwa.
- (28) Aby wdrożyć Protokół, w tym osiągnąć stopniowe ograniczanie ilości HFC, Komisja powinna nadal przydzielać poszczególnym producentom i importerom kontyngenty na wprowadzanie HFC do obrotu, zapewniając, aby nie został przekroczony całkowity limit ilościowy dozwolony na podstawie Protokołu. W drodze wyjątku Komisja powinna mieć możliwość zwolnienia na okres do 4 lat z wymogów kontyngentów HFC do wykorzystania w szczególnych zastosowaniach lub szczególnych kategoriach produktów lub urządzeń. Powinno być możliwe przedłużenie tego zwolnienia, jeżeli po ocenie nowego uzasadnionego wniosku o zwolnienie Komisja stwierdzi w drodze procedury komitetowej, że nadal brakuje rozwiązań alternatywnych. Aby chronić integralność stopniowej redukcji ilości HFC wprowadzanych do obrotu, należy w dalszym ciągu wliczać do systemu kontyngentów HFC zawarte w urządzeniach.
- (29) Początkowo obliczenia wartości odniesienia i przydziału kontyngentów poszczególnym producentom i importerom były oparte na podstawie ilości HFC, które zgłosili oni jako wprowadzone do obrotu w okresie odniesienia 2009–2012. Aby jednak nie wykluczać podmiotów z wchodzenia na rynek lub rozszerzania działalności, należy zarezerwować mniejszą część całkowitego maksymalnego limitu ilościowego dla producentów i importerów, którzy wcześniej nie wprowadzali HFC do obrotu, oraz dla producentów i importerów, którzy posiadają wartość odniesienia i chcieliby zwiększyć swój przydział kontyngentu.
- (30) Komisja powinna zapewnić, przez przeliczanie wartości odniesienia i kontyngentów przynajmniej co 3 lata, aby podmioty mogły kontynuować swoją działalność na podstawie średnich wielkości wprowadzonych do obrotu w ostatnich latach, co obejmuje również podmioty, które nie posiadały wcześniej wartości odniesienia.
- (31) W imieniu Unii Komisja corocznie składa Sekretariatowi Ozonowemu sprawozdania dotyczące przywozu i wywozu wodorofluorowęglowodorów kontrolowanych na podstawie Protokołu. Mimo iż państwa członkowskie odpowiadają za przekazywanie sprawozdań dotyczących produkcji i niszczenia wodorofluorowęglowodorów, Komisja powinna przedstawiać wstępne dane dotyczące tych działań, aby ułatwić Sekretariatowi Ozonowemu wczesne obliczanie zużycia w Unii, a także dane dotyczące emisji HFC-23. W razie braku powiadomień przedłużających stosowanie klauzuli dotyczącej regionalnej organizacji integracji gospodarczej Komisja powinna kontynuować sporządzanie sprawozdań rocznych, a jednocześnie zapewnić państwom członkowskim wystarczający czas na przegląd przekazanych przez siebie wstępnych danych w celu uniknięcia niespójności.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1).

- (32) Uwzględniając wartość rynkową przydzielonego kontyngentu, należy ustalić cenę jego przydziału. Pozwala to uniknąć dalszej fragmentacji rynku szkodliwej dla tych podmiotów, które potrzebują HFC i są już zależne od handlu HFC na rynku schyłkowym. Zakłada się, że podmioty, które nie zdecydują się na zadeklarowanie i opłacenie żadnego kontyngentu, do którego miałyby prawo w roku poprzedzającym lub w latach poprzedzających obliczenie wartości odniesienia, podjęły decyzję o opuszczeniu rynku, a więc nie uzyskują nowej wartości odniesienia. Część przychodów należy wykorzystać na pokrycie kosztów administracyjnych.
- (33) Aby utrzymać elastyczność rynku HFC luzem, podmioty, dla których ustalono wartość odniesienia, powinny mieć możliwość przenoszenia kontyngentów na rzecz innych producentów lub importerów w Unii lub na rzecz innych producentów lub importerów, którzy są reprezentowani w Unii przez wyłącznego przedstawiciela.
- (34) Komisja powinna utworzyć i obsługiwać centralnie tzw. portal fluorowanych gazów cieplarnianych, aby zarządzać kontyngentami na wprowadzanie HFC do obrotu, rejestrowaniem zainteresowanych podmiotów i sprawozdawczością dotyczącą wszystkich substancji i urządzeń wprowadzanych do obrotu, w szczególności gdy urządzenia te są fabrycznie napełniane HFC i nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem. W celu zapewnienia, aby na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych mogli się rejestrować wyłącznie rzeczywiste podmioty handlujące, należy ustanowić specjalne warunki. Ważna rejestracja na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych powinna stanowić licencję, której posiadanie stanowi podstawowy wymóg wynikający z Protokołu w odniesieniu do monitorowania handlu HFC i zapobiegania nielegalnej działalności w tym zakresie.
- (35) Aby zapewnić automatyczne kontrole celne w czasie rzeczywistym na poziomie wysyłki, a także elektroniczną wymianę i przechowywanie informacji przedstawionych organom celnym na temat wszystkich wysyłek fluorowanych gazów cieplarnianych, oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, które są przedstawiane organom celnym w państwach członkowskich (zwanym dalej „organami celnymi”) należy ustanowić wzajemne połączenie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 ⁽¹³⁾.
- (36) Aby umożliwić monitorowanie skuteczności niniejszego rozporządzenia, zakres obowiązków sprawozdawczych należy rozszerzyć na inne substancje fluorowane, które charakteryzują się znaczącym GWP lub co do których zachodzi prawdopodobieństwo, że zastępują stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych. Z tego samego powodu niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz przywóz do Unii tych gazów zawartych w produktach i urządzeniach powinny również podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu. Należy określić progi *de minimis*, aby uniknąć wszelkich nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych, w szczególności w przypadku mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw zdefiniowanych w załączniku do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽¹⁴⁾, jeżeli nie prowadzi to do niezgodności z Protokołem.
- (37) Aby zapewnić dokładność sprawozdań dotyczących znacznych ilości substancji i uwzględnianie ilości HFC, którymi urządzenia są fabrycznie napełnione, w unijnym systemie kontyngentów, powinna być wymagana weryfikacja przez niezależne osoby trzecie.
- (38) Stosowanie spójnych danych wysokiej jakości na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych jest istotne, aby zapewnić jakość sprawozdawczości w zakresie emisji na podstawie porozumienia paryskiego. Ustanowienie przez państwa członkowskie systemów składania sprawozdań w zakresie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych zapewniłoby spójność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽¹⁵⁾. Gromadzenie przez podmioty danych dotyczących wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłoby znacznie usprawnić te systemy składania sprawozdań w zakresie emisji. Powinno to również prowadzić do lepszego szacowania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w krajowych inwentaryzacjach gazów cieplarnianych.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

- (39) Aby ułatwić kontrole celne, należy określić informacje, które mają być przekazywane organom celnym w przypadkach przywozu lub wywozu gazów, produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, a także należy określić zadania organów celnych i, w stosownych przypadkach, organów nadzoru rynku, w przypadku gdy wdrażają one zakazy i ograniczenia dotyczące przywozu lub wywozu tych substancji, produktów i urządzeń. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 ⁽¹⁶⁾, które zawiera przepisy dotyczące nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii, ma zastosowanie do substancji, produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia w zakresie, w jakim nie istnieją przepisy szczegółowe regulujące bardziej szczegółowo określone aspekty nadzoru rynku i egzekwowania przepisów. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy szczególne, na przykład dotyczące kontroli celnych, te bardziej szczegółowe przepisy mają pierwszeństwo i uzupełniają w ten sposób przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2019/1020. Aby zapewnić ochronę środowiska, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich form dostaw fluorowanych gazów cieplarnianych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym do sprzedaży na odległość, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/1020.
- (40) Właściwe organy państw członkowskich powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki, w tym konfiskatę i zajęcie, aby zapobiegać niezgodnemu z prawem wprowadzaniu do Unii lub wyprowadzaniu z Unii gazów i produktów lub urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W każdym razie należy zakazać ponownego wywozu gazów, produktów lub urządzeń przywożonych niezgodnie z prawem, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (41) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby pracownicy urzędu celnego lub inne upoważnione osoby zgodnie z przepisami krajowymi przeprowadzając kontrole na podstawie niniejszego rozporządzenia posiadali odpowiednie zasoby i wiedzę, na przykład przez oferowanie im szkoleń, oraz byli w wystarczającym stopniu przygotowani do zajmowania się przypadkami nielegalnego handlu gazami, produktami i urządzeniami objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć urzędy celne lub inne miejsca, które spełniają te warunki i w związku z tym są upoważnione do przeprowadzania kontroli celnych przywozu, wywozu i w przypadkach tranzytu.
- (42) Współpraca i wymiana niezbędnych informacji między wszystkimi właściwymi organami państw członkowskich zaangażowanymi w wykonywanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie organami celnymi, organami nadzoru rynku, organami ds. ochrony środowiska i wszelkimi innymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontrolę, między państwami członkowskimi i z Komisją ma ogromne znaczenie dla zwalczania naruszeń niniejszego rozporządzenia, w szczególności nielegalnego handlu. Ze względu na poufny charakter wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym należy w tym celu wykorzystywać system zarządzania ryzykiem celnym.
- (43) W wykonywaniu zadań powierzonych Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w celu promowania współpracy i odpowiedniej wymiany informacji między właściwymi organami a Komisją w przypadku kontroli zgodności i w przypadku nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi Komisja powinna skorzystać z pomocy Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ustanowiony decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom ⁽¹⁷⁾. OLAF powinien mieć dostęp do wszystkich niezbędnych informacji ułatwiających mu wykonywanie zadań.
- (44) Poczynając od 2028 r. należy zakazać przywozu i wywozu HFC, a także produktów i urządzeń, które zawierają HFC lub których działanie jest zależne od tych gazów, z i do państw niebędących stroną Protokołu. Protokół przewiduje ten zakaz od 2033 r., a celem jego wcześniejszego wprowadzenia na mocy niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie, aby globalne środki redukcji emisji HFC przewidziane w poprawce z Kigali przyniosły jak najszybciej oczekiwane korzyści dla klimatu.
- (45) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby naruszenia niniejszego rozporządzenia przez podmioty podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Decyzja Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20).

- (46) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia przepisów dotyczących sankcji karnych lub administracyjnych bądź obu tych rodzajów sankcji za to samo naruszenie. Jeżeli państwa członkowskie nakładają zarówno sankcje karne, jak i administracyjne za to samo naruszenie, sankcje te nie powinny prowadzić do naruszenia prawa do niebycia sądzonym ani karanym dwukrotnie w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony (*ne bis in idem*), zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (47) Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy ds. ochrony środowiska, organy nadzoru rynku i organy celne, powinny przeprowadzać kontrole przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka, aby zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Takie podejście jest konieczne do ukierunkowania kontroli na te rodzaje działalności, które wiążą się z największym ryzykiem nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub ich niezgodnego z prawem uwalniania. Ponadto właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole, jeżeli dysponują dowodami lub innymi istotnymi informacjami dotyczącymi potencjalnych przypadków niezgodności. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości informacje takie należy przekazywać organom celnym, aby organy te dokonały analizy ryzyka przed przeprowadzeniem kontroli zgodnie z art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁸⁾. W przypadku stwierdzenia przez właściwe organy naruszenia niniejszego rozporządzenia ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy odpowiedzialne za działania następcze po nałożeniu kar były o nich informowane, tak aby mogły w razie potrzeby dokonać ich egzekucji.
- (48) Sygnaliści mogą zwracać uwagę właściwych organów państw członkowskich na informacje, co może pomóc tym organom w wykrywaniu naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz umożliwić im nakładanie kar. Należy zapewnić stworzenie odpowiednich warunków umożliwiających sygnalistom ostrzeganie właściwych organów o faktycznych lub potencjalnych naruszeniach niniejszego rozporządzenia oraz skutecznie chroniących sygnalistów przed działaniami odwetowymi. W tym celu należy przewidzieć, że do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie ma dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 ⁽¹⁹⁾.
- (49) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zadaniem sądów państw członkowskich jest zapewnienie ochrony sądowej praw osób na mocy prawa Unii. Ponadto art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić społeczeństwu, w tym osobom fizycznym lub prawnym, dostęp do wymiaru sprawiedliwości zgodnie z zobowiązaniami, które państwa członkowskie podjęły na podstawie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. ⁽²⁰⁾ (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”).
- (50) Komisja powinna ustanowić tzw. forum konsultacyjne. Forum konsultacyjne powinno zapewnić wyważony udział przedstawicieli państw członkowskich i przedstawicieli odpowiednich zainteresowanych stron, w tym organizacji środowiskowych, przedstawicieli stowarzyszeń pracowników opieki zdrowotnej i pacjentów, a także przedstawicieli producentów, operatorów i osób posiadających certyfikat. W forum konsultacyjnym powinna uczestniczyć, w stosownych przypadkach, Europejska Agencja Leków.
- (51) W celu zwiększenia pewności prawa stosowanie, na podstawie niniejszego rozporządzenia, dyrektywy (UE) 2019/1937 do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia, powinno być odzwierciedlone w dyrektywie (UE) 2019/1937. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do dyrektywy (UE) 2019/1937. Do państw członkowskich należy zapewnienie, aby zmiana ta znalazła odzwierciedlenie w ich krajowych środkach transpozycji przyjętych zgodnie z tą dyrektywą, chociaż ani zmiana, ani przyjęcie krajowych środków transpozycji nie stanowią warunku stosowania dyrektywy (UE) 2019/1937 do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia i do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

- (52) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do:
- dowodów, które należy przedstawić, dotyczących niszczenia lub odzysku trifluorometanu będącego produktem ubocznym podczas produkcji innych substancji fluorowanych;
 - wymogów dotyczących kontroli szczelności;
 - formatu, tworzenia i prowadzenia dokumentacji;
 - minimalnych wymogów w zakresie programów certyfikacji i zaświadczeń o odbytym szkoleniu oraz formatu powiadomienia o programach certyfikacji i szkolenia;
 - wymogów dotyczących włączenia elementów istotnych dla wiążących ustaleń, które należy zawrzeć w deklaracji zgodności zawierającej dowody na to, że możliwy jest zwrot do ponownego napełnienia nadających się do tego pojemników;
 - ograniczonych czasowo zwolnień dotyczących produktów i urządzeń objętych zakazami wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku rozdzielnic elektrycznych;
 - formatu etykiet;
 - ograniczonych czasowo wyłączeń spod zakazów konserwacji lub serwisowania dotyczących stosowania HFC o określonych wartościach GWP w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pompach ciepła;
 - określania praw do produkcji w odniesieniu do producentów HFC;
 - określania wartości odniesienia dla producentów i importerów dotyczących wprowadzania HFC do obrotu;
 - szczegółowych ustaleń dotyczących płatności należnej kwoty;
 - szczegółowych ustaleń dotyczących deklaracji zgodności odnoszących się do fabrycznie napełnionych urządzeń i ich weryfikacji, a także do akredytacji weryfikatorów;
 - sprawnego funkcjonowania portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i jego zgodności z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel;
 - wyłączeń spod zakazów wywozu niektórych produktów i urządzeń;
 - autoryzacji handlu z podmiotami nieobjętymi Protokołem; oraz
 - szczegółów weryfikacji sprawozdań i akredytacji audytorów i formatu przedkładania sprawozdań.

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²¹⁾.

- (53) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych elementów niniejszego rozporządzenia innych niż istotne należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do:
- ustanowienia wykazu produktów i urządzeń, w przypadku których odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych lub ich niszczenie są możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, oraz określenia technologii, które należy stosować;
 - wymogów dotyczących etykietowania określonych w art. 12 ust. 4–14, w stosownych przypadkach, z uwagi na rozwój handlowy lub technologiczny;
 - wyłączenia z wymogów dotyczących kontyngentów w odniesieniu do HFC zgodnie z decyzjami stron Protokołu;
 - kwot należnych za przydział kontyngentów oraz mechanizmu przydziału pozostałych kontyngentów w celu zrekompensowania inflacji;
 - załącznika VII w celu umożliwienia wprowadzania do obrotu pewnej ilości fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I, dodatkowo w stosunku do kontyngentów na podstawie załącznika VII;

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- kryteriów, które właściwe organy państw członkowskich muszą uwzględnić podczas kontroli;
- podlegających kontroli wymogów dotyczących monitorowania substancji oraz produktów i urządzeń objętych procedurą czasowego składowania lub procedurą celną;
- metod śledzenia fluorowanych gazów cieplarnianych wprowadzonych do obrotu;
- przepisów mających zastosowanie do dopuszczenia do swobodnego obrotu i do wywozu produktów i urządzeń przywożonych z i wywożonych do dowolnego państwa lub dowolnej regionalnej organizacji integracji gospodarczej;
- aktualizacji współczynników globalnego ocieplenia cechujących gazy zawarte w wykazach; oraz
- wykazu gazów w załącznikach I, II i III, jeżeli zespoły ds. oceny ustanowione w Protokole lub inne organy o równoważnym statusie stwierdzą, że te gazy mają znaczący wpływ na klimat i jeżeli takie gazy są wywożone, przywożone, produkowane lub wprowadzane do obrotu w znaczących ilościach.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (54) Kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez państwa członkowskie reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²³⁾, a kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez Komisję reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁴⁾, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących poufności i bezpieczeństwa przetwarzania, przekazywania danych osobowych z Komisji do państw członkowskich, zgodności przetwarzania z prawem oraz praw osób, których dane dotyczą, do informacji, dostępu do swoich danych osobowych oraz ich sprostowania.
- (55) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który przedłożył uwagi formalne dnia 23 maja 2022 r.
- (56) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia – a mianowicie zapobieżenie dodatkowym emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych, a tym samym przyczynienie się do realizacji celów klimatycznych Unii i do zapewnienia zgodności z Protokołem w zakresie obowiązków dotyczących wodorofluorowęglowodorów – nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny charakter poruszanych problemów środowiskowych i skutki niniejszego rozporządzenia dla handlu wewnątrzunijnego i zewnętrznego możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (57) Do rozporządzenia (UE) nr 517/2014 należy wprowadzić szereg zmian. Dla celów jasności rozporządzenie to należy uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem,

⁽²²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu:

- a) określa się zasady ograniczania emisji, stosowania, odzysku, recyklingu, regeneracji i niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych oraz zasady dotyczące powiązanych środków pomocniczych, takich jak certyfikacja i szkolenia, obejmujące bezpieczne postępowanie z fluorowanymi gazami cieplarnianymi i z niefluorowanymi substancjami alternatywnymi;
- b) ustanawia się warunki dotyczące produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszych dostaw i stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych i konkretnych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne;
- c) ustanawia się warunki dotyczące szczególnych zastosowań fluorowanych gazów cieplarnianych;
- d) ustanawia się limity ilościowe dotyczące wprowadzania do obrotu wodorofluorowęglowodorów;
- e) ustanawia się przepisy dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I, II i III, występujących samodzielnie lub jako mieszaniny, oraz
- b) produktów i urządzeń oraz ich części, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest zależne od tych gazów.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „współczynnik globalnego ocieplenia” lub „GWP” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla (CO₂), obliczany na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu cieplarnianego na globalne ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat, o ile nie określono inaczej, w porównaniu z oddziaływaniem jednego kilograma CO₂, jak określono w załącznikach I, II, III i VI, lub – w przypadku mieszanin – obliczany zgodnie z załącznikiem VI;
- 2) „mieszanina” oznacza substancję złożoną z co najmniej dwóch substancji, z których przynajmniej jedna jest substancją wymienioną w załączniku I, II lub III;
- 3) „tona ekwiwalentu CO₂” oznacza ilość gazów cieplarnianych wyrażoną jako iloczyn masy gazów cieplarnianych w tonach metrycznych i ich współczynnika globalnego ocieplenia;
- 4) „wodorofluorowęglowodory” lub „HFC” oznaczają substancje wymienione w sekcji 1 załącznika I lub mieszaniny zawierające którąkolwiek z takich substancji;
- 5) „operator” oznacza podmiot, który sprawuje faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem produktów, urządzeń lub zakładów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, lub właściciela, któremu państwo członkowskie powierzyło obowiązki operatora w określonych przypadkach;

- 6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dopuszczenie celne do swobodnego obrotu w Unii lub dostarczanie lub udostępnianie innej osobie w Unii po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, lub stosowanie wyprodukowanych substancji lub wyprodukowanych produktów lub urządzeń na własny użytek;
- 7) „przywóz” oznacza wprowadzenie substancji, produktów i urządzeń na obszar celny Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealским z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanym dalej „Protokołem”), oraz obejmuje czasowe składowanie i procedury celne, o których mowa w art. 201 i 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 8) „wywóz” oznacza wyprowadzenie substancji, produktów i urządzeń z obszaru celnego Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem;
- 9) „hermetycznie zamknięte urządzenie” oznacza urządzenie, którego wszystkie części zawierające fluorowany gaz cieplarniany zostały szczelnie zamknięte podczas procesu produkcji na terenie producenta za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej podobnej metody trwałego łączenia i które może obejmować także zabezpieczone zawory lub zabezpieczone wejścia serwisowe, umożliwiające prawidłową naprawę lub unieszkodliwienie oraz na którego złączach w zamkniętym systemie zbadany poziom wycieków jest mniejszy niż 3 gramy rocznie przy ciśnieniu wynoszącym co najmniej jedną czwartą maksymalnego dopuszczalnego ciśnienia;
- 10) „pojemnik” oznacza zbiornik, który został zaprojektowany głównie do transportowania lub magazynowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 11) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych z pojemników, produktów i urządzeń podczas konserwacji lub serwisowania lub przed unieszkodliwieniem pojemników, produktów lub urządzeń;
- 12) „recykling” oznacza ponowne zastosowanie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego po podstawowym oczyszczeniu obejmującym filtrowanie i suszenie;
- 13) „regeneracja” oznacza ponowne przetworzenie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego w celu uzyskania właściwości odpowiadających właściwościom substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania, w autoryzowanych zakładach regeneracji, które posiadają odpowiednie urządzenia i procedury umożliwiające regenerację takich gazów oraz które mogą ocenić i poświadczyć co do wymaganego poziomu jakości;
- 14) „niszczenie” oznacza proces, w którym fluorowany gaz cieplarniany zostaje trwale i na tyle całkowicie jak to możliwe przekształcony lub rozłożony na co najmniej jedną stabilną substancję, która nie jest fluorowanym gazem cieplarnianym;
- 15) „likwidacja” oznacza trwałe wycofanie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierającego fluorowane gazy cieplarniane, w tym ostateczne zamknięcie zakładu;
- 16) „naprawa” oznacza renowację uszkodzonych lub nieszczelnych produktów lub urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne, dotyczącą części zawierającej lub zaprojektowanej, aby zawierać takie gazy;
- 17) „instalowanie” oznacza proces łączenia dwóch lub większej liczby urządzeń lub obiegów zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, którego wynikiem jest złączenie przewodów gazu danego układu w celu zamknięcia obiegu niezależnie od tego, czy układ będzie wymagał napełnienia po zakończeniu montażu;
- 18) „konserwacja lub serwisowanie” oznacza wszystkie czynności, z wyłączeniem odzysku zgodnie z art. 8 i kontroli szczelności zgodnie z art. 4 i art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), związane z otwarciem obiegów lub innych części składowych zawierających lub zaprojektowanych, aby zawierać fluorowane gazy cieplarniane, dostarczaniem fluorowanych gazów cieplarnianych do układu, usuwaniem co najmniej jednego elementu obiegu lub urządzenia, ponownym montażem co najmniej dwóch elementów obiegu lub urządzenia oraz naprawą nieszczelności, lub dodawaniem fluorowanego gazu cieplarnianego;
- 19) „substancja pierwotna” oznacza substancję, która nie była wcześniej stosowana;
- 20) „stacjonarny” oznacza zwykle nieznajdujący się w ruchu podczas eksploatacji i obejmuje pokojowe przenośne urządzenia klimatyzacyjne;
- 21) „ruchomy” oznacza zwykle znajdujący się w ruchu podczas eksploatacji;
- 22) „pianka jednoskładnikowa” oznacza kompozycję przeznaczoną do spieniania zawartą w pojedynczym dozowniku aerozolu w nieprzereagowanym lub częściowo przereagowanym stanie ciekłym, która zwiększa swoją objętość i twardnieje po wydostaniu się z dozownika;

- 23) „samochód ciężarowy chłodnia” oznacza pojazd silnikowy o masie większej niż 3,5 tony, który został zaprojektowany i skonstruowany głównie w celu przewozu towarów i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 24) „przyczepa chłodnia” oznacza pojazd, który jest zaprojektowany i skonstruowany tak, aby mógł być ciągnięty przez pojazd drogowy lub ciągnik, głównie w celu przewozu towarów, i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 25) „samochód dostawczy chłodnia” oznacza pojazd silnikowy o masie najwyżej 3,5 tony, który został zaprojektowany i skonstruowany głównie w celu przewozu towarów i jest wyposażony w agregat chłodniczy;
- 26) „system wykrywania wycieków” oznacza skalibrowany przyrząd mechaniczny, elektryczny lub elektroniczny służący do wykrywania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych, który w momencie wykrycia wycieku alarmuje operatora;
- 27) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą działalność, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 28) „substrat” oznacza dowolny fluorowany gaz cieplarniany wymieniony w załączniku I lub II, przechodzący chemiczną transformację w procesie, w którym ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego, a jego emisje są nieznaczące;
- 29) „stosowanie komercyjne” oznacza stosowanie związane z magazynowaniem, wystawianiem lub wydawaniem produktów z przeznaczeniem do sprzedaży użytkownikom końcowym, w handlu detalicznym i usługach spożywczych;
- 30) „urządzenia ochrony przeciwpożarowej” oznaczają urządzenia i systemy używane w zastosowaniach związanych z zapobieganiem pożarom lub ich gaszeniem, w tym gaśnice;
- 31) „organiczny obieg Rankine’a” oznacza obieg zawierający zdolne do kondensacji substancje przekształcające ciepło ze źródła ciepła w moc w celu wytworzenia energii elektrycznej lub mechanicznej;
- 32) „sprzęt wojskowy” oznacza broń, amunicję i materiały służące konkretnie do celów wojskowych, konieczne do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich;
- 33) „rozdzielnica elektryczna” oznacza aparaturę rozdzielczą oraz połączenie takiej aparatury z przyłączonymi urządzeniami sterowniczymi, pomiarowymi, zabezpieczeniowymi i regulacyjnymi, a także zespoły takiej aparatury i urządzeń ze wzajemnymi połączeniami, osprzętem, obudową i elementami pomocniczymi, przeznaczone do wykorzystywania związanego z wytwarzaniem, przesyłem, dystrybucją i przetwarzaniem energii elektrycznej;
- 34) „wieloagregatowe scentralizowane układy chłodnicze” oznaczają układy, w których występują co najmniej dwie równoległe działające sprężarki połączone z co najmniej jednym wspólnym skraplaczem i z pewną liczbą urządzeń chłodniczych, takich jak lamy wystawowe, regały i zamrażarki, lub z chłodniami;
- 35) „obieg chłodniczy pierwszego stopnia w układach kaskadowych” oznacza obieg pierwszego stopnia w pośrednich układach średniotemperaturowych, w których zestaw dwóch lub większej liczby oddzielnych obiegów chłodniczych jest połączony szeregowo tak, by obieg pierwszego stopnia pochłaniał ciepło skraplacza z obiegu drugiego stopnia dla średnich temperatur;
- 36) „stosowanie” oznacza, w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych, ich wykorzystywanie do produkcji, konserwacji lub serwisowania, w tym do ponownego napełniania produktów i urządzeń lub do innych czynności i procesów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 37) „siedziba na terytorium Unii” oznacza w przypadku osoby fizycznej posiadanie miejsca zwykłego pobytu w Unii, a w przypadku osoby prawnej posiadanie w Unii stałej siedziby, o której mowa w art. 5 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- 38) „samodzielny” oznacza kompletny układ wykonany fabrycznie, który jest w odpowiedniej ramie lub obudowie, jest wyprodukowany i przetransportowany w całości lub w co najmniej dwóch częściach, może zawierać zawory odcinające, i w którym żadne części zawierające gaz nie są podłączane na miejscu;
- 39) „układ typu split” oznacza układ składający się z kilku jednostek połączonych przewodami czynnika chłodniczego, które stanowią odrębne, ale powiązane jednostki, wymagające instalacji i podłączenia elementów obiegu czynnika chłodniczego w miejscu użycia;
- 40) „klimatyzacja” oznacza proces obróbki powietrza w celu spełnienia wymogów dotyczących klimatyzowanej przestrzeni przez kontrolowanie temperatury, wilgotności, czystości lub dystrybucji powietrza;

- 41) „pompa ciepła” oznacza urządzenie zdolne do wykorzystywania ciepła z otoczenia lub ciepła odpadowego z powietrza, wody lub gruntu do ogrzewania lub chłodzenia, działające na zasadzie wzajemnego powiązania elementu lub elementów tworzących zamknięty obieg chłodniczy, w którym krąży czynnik chłodniczy umożliwiający pobieranie i uwalnianie ciepła;
- 42) „wymogi bezpieczeństwa” oznaczają wymogi dotyczące bezpieczeństwa stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych i naturalnych czynników chłodniczych lub produktów i urządzeń, które je zawierają lub których działanie jest od nich zależne, zakazujące stosowania niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych lub rozwiązań alternatywnych, w tym wtedy, gdy są one zawarte w produkcie lub urządzeniu w określonym miejscu zamierzonego wykorzystania, ze względu na specyfikę miejsca i zastosowań określoną w:
 - a) prawie Unii lub prawie krajowym lub
 - b) niewiążącym prawnie akcie zawierającym dokumentację techniczną lub normy, które należy stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa w określonym miejscu, pod warunkiem że są one zgodne z odpowiednim prawem Unii lub prawem krajowym;
- 43) „chłodzenie” oznacza proces utrzymywania lub obniżania temperatury produktu, substancji, układu lub innego obiektu;
- 44) „chiller” oznacza pojedynczy układ, którego podstawową funkcją jest schładzanie płynu będącego nośnikiem ciepła (takiej jak woda, glikol, solanka lub CO₂) do celów chłodzenia, przetwarzania, konserwacji lub zapewnienia komfortu;
- 45) „panel piankowy” oznacza strukturę wykonaną z warstw zawierających piankę i materiał sztywny, taki jak drewno lub metal, przymocowany z jednej strony lub z obu stron;
- 46) „płyta laminowana” oznacza płytę piankową pokrytą cienką warstwą materiału niesztynnego, takiego jak plastik.

ROZDZIAŁ II

Ograniczanie emisji

Artykuł 4

Zapobieganie emisjom

1. Zakazuje się celowego uwalniania do atmosfery fluorowanych gazów cieplarnianych, jeżeli uwolnienie nie jest technicznie niezbędne do zamierzonego stosowania.

Jeżeli celowe uwolnienie jest technicznie niezbędne do zamierzonego zastosowania, operatorzy urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub zakładów, w których wykorzystuje się fluorowane gazy cieplarniane, stosują wszelkie środki możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, aby w miarę możliwości zapobiec ich uwalnianiu do atmosfery, w tym przez ponowne wychwytywanie wyemitowanych gazów.

2. W przypadku fumigacji fluorkiem siarki operatorzy dokumentują stosowanie środków wychwytywania i zbierania lub określają powody, dla których wychwytywanie i zbieranie nie było możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym. Operatorzy przechowują dowody potwierdzające przez 5 lat i udostępniają je właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

3. Operatorzy i producenci urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub operatorzy zakładów, w których stosuje się fluorowane gazy cieplarniane, a także podmioty będące w posiadaniu takich urządzeń podczas ich transportu lub magazynowania stosują wszelkie konieczne środki ostrożności, aby zapobiegać niezamierzonemu uwalnianiu takich gazów. Stosują oni wszelkie środki możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym w celu zminimalizowania wycieku gazów.

4. Podczas produkcji, magazynowania, transportu i przenoszenia fluorowanych gazów cieplarnianych z jednego pojemnika lub systemu do innego, do urządzenia lub do zakładu dany podmiot stosuje wszelkie konieczne środki ostrożności, aby w jak największym stopniu ograniczyć uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych. Niniejszy ustęp ma także zastosowanie w przypadku produkcji fluorowanych gazów cieplarnianych jako produktów ubocznych.

5. W przypadku stwierdzenia wycieku fluorowanych gazów cieplarnianych operatorzy i producenci urządzeń oraz operatorzy zakładów, w których stosuje się fluorowane gazy cieplarniane, a także podmioty będące w posiadaniu takich urządzeń podczas ich transportu lub magazynowania zapewniają, aby urządzenie lub instalacja, w których stosuje się fluorowane gazy cieplarniane, zostały naprawione bez zbędnej zwłoki.

W przypadku urządzeń, które są objęte wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 5 ust. 1, jeżeli naprawiono urządzenie, z którego nastąpił wyciek, operatorzy tego urządzenia zapewniają, aby zostało ono skontrolowane przez osobę fizyczną certyfikowaną zgodnie z art. 10 najwcześniej po upływie 24 godzin czasu funkcjonowania, lecz nie później niż w ciągu miesiąca od naprawy w celu sprawdzenia, czy naprawa była skuteczna. W przypadku urządzeń ruchomych wymienionych w art. 5 ust. 3 lit. a), b) i c) kontrolę szczelności można przeprowadzić bezpośrednio po naprawie.

6. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 1 akapit pierwszy zakazuje się wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu, jeżeli producenci lub importerzy nie przedstawią właściwemu organowi państwa członkowskiego w momencie wprowadzania do obrotu dowodów na to, że wszelki trifluorometan powstający jako produkt uboczny w procesie produkcji fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym podczas produkcji substratu do produkcji tych gazów, został przy użyciu najlepszych dostępnych technik zniszczony lub odzyskany do późniejszego stosowania.

Do celów przedstawienia tych dowodów producenci i importerzy sporządzają deklarację zgodności i dołączają dokumentację uzupełniającą, która:

- a) wskazuje pochodzenie wprowadzanych do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych;
- b) określa zakład produkcyjny pochodzenia wprowadzanych do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym zakłady pochodzenia wszelkich prekursorów, które wiążą się z wytwarzaniem chlorodifluorometanu (R-22) w ramach procesu produkcji wprowadzanych do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych;
- c) wykazuje istnienie i działanie w zakładach pochodzenia technologii redukcji emisji równoważnych z zatwierdzoną przez UNFCCC metodą określania poziomu bazowego spalania strumieni odpadów trifluorometanu AM0001 lub wykazuje istnienie metody wychwytywania i niszczenia zapewniającej niszczenie wyemitowanego trifluorometanu zgodnie z wymogami Protokołu;
- d) dostarcza wszelkie dodatkowe informacje ułatwiające śledzenie fluorowanych gazów cieplarnianych przed ich przywozem.

Producenci i importerzy przechowują deklarację zgodności i dokumentację uzupełniającą przez co najmniej 5 lat od wprowadzenia do obrotu i udostępniają ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności i dokumentacji uzupełniającej, o których mowa w akapicie drugim. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

7. Osoby fizyczne wykonujące czynności, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), muszą posiadać certyfikaty zgodnie z art. 10 oraz stosują środki ostrożności, aby zapobiegać wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II oraz gdy fluorowane gazy cieplarniane są stosowane w rozdzielnicach elektrycznych, również wymienionych w załączniku III.

Osoby prawne prowadzące instalowanie, konserwację lub serwisowanie, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–e) i w art. 5 ust. 3 lit. a) i b) są certyfikowane zgodnie z art. 10 oraz stosują środki ostrożności, aby zapobiegać wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II.

Osoby fizyczne prowadzące konserwację lub serwisowanie i naprawę urządzeń klimatyzacyjnych zawierających fluorowane gazy cieplarniane w pojazdach silnikowych objętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁵⁾ oraz urządzeń ruchomych wymienionych w art. 5 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia posiadają co najmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Kontrole szczelności

1. Operatorzy i producenci urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości co najmniej 1 kg, które nie są zawarte w piankach, zapewniają, aby urządzenia zostały poddane kontroli szczelności.

Hermetycznie zamknięte urządzenia nie są poddawane kontroli szczelności, pod warunkiem że są oznakowane jako hermetycznie zamknięte i spełniają jeden z następujących warunków:

- a) zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości mniejszej niż 10 ton ekwiwalentu CO₂, lub
- b) zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji I załącznika II w ilości mniejszej niż 2 kg.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, jeżeli hermetycznie zamknięte urządzenia są zainstalowane w budynkach mieszkalnych, nie kontroluje się ich szczelności, jeżeli urządzenia te zawierają mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, pod warunkiem że są oznakowane jako hermetycznie zamknięte.

Rozdzielnice elektryczne nie są poddawane kontrolom szczelności, o ile spełniają jeden z poniższych warunków:

- a) ich zbadany poziom wycieków jest zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta mniejszy niż 0,1 % rocznie i są one odpowiednio oznakowane;
- b) są wyposażone w przyrząd do monitorowania ciśnienia lub gęstości z automatycznym systemem ostrzegawczym aktywnym w trakcie działania;
- c) zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I.

2. Ust. 1 ma zastosowanie do operatorów i producentów następujących urządzeń stacjonarnych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I lub sekcji 1 załącznika II:

- a) urządzenia chłodnicze;
- b) urządzenia klimatyzacyjne;
- c) pompy ciepła;
- d) urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
- e) organiczne obiegi Rankine'a;
- f) rozdzielnice elektryczne.

3. Ust. 1 ma zastosowanie do operatorów i producentów następujących urządzeń ruchomych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I lub sekcji 1 załącznika II:

- a) agregaty chłodnicze samochodów ciężarowych chłodni i przyczep chłodni;
- b) agregaty chłodnicze samochodów dostawczych chłodni i kontenerów intermodalnych, w tym na statkach chłodniowcach, oraz wagonów kolejowych;
- c) urządzenia klimatyzacyjne i pompy ciepła w ciężkich samochodach dostawczych, vanach, maszynach ruchomych nieprzeznaczonych do ruchu drogowego i wykorzystywanych w rolnictwie, górnictwie i budownictwie, pociągach, metrze, tramwajach i statkach powietrznych.

⁽²⁵⁾ Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 12).

Jeżeli chodzi o urządzenia, o których mowa w ust. 2 lit. a)–e) i lit. a) i b) niniejszego ustępu, kontrole są przeprowadzane przez osoby fizyczne certyfikowane zgodnie z art. 10.

4. Jeżeli chodzi o urządzenia ruchome, o których mowa w ust. 3 lit. c), kontrole są przeprowadzane przez osoby fizyczne, które posiadają przynajmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi.

5. Ust. 1 i 6 nie mają zastosowania do operatorów urządzeń ruchomych objętych ust. 3 lit. b) i c) do dnia 12 marca 2027 r.

6. Kontrole szczelności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się z następującą częstotliwością:

- a) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości mniejszej niż 50 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości mniejszej niż 10 kg: co najmniej raz na 12 miesięcy lub co najmniej raz na 24 miesiące, jeżeli w takim urządzeniu zainstalowany jest system wykrywania wycieków;
- b) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 50 ton ekwiwalentu CO₂, ale mniejszej niż 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości co najmniej 10 kg, ale mniejszej niż 100 kg: co najmniej raz na 6 miesięcy lub co najmniej raz na 12 miesięcy, jeżeli w takim urządzeniu zainstalowany jest system wykrywania wycieków;
- c) w przypadku urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika II w ilości co najmniej 100 kg: co najmniej raz na 3 miesiące lub co najmniej raz na 6 miesięcy, jeżeli w takim urządzeniu zainstalowany jest system wykrywania wycieków.

7. Obowiązki określone w ust. 1 w odniesieniu do urządzeń ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 2 lit. d), uznaje się za spełnione, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) istniejący system kontroli spełnia normy ISO 14520 lub EN 15004, oraz
- b) urządzenia ochrony przeciwpożarowej są kontrolowane tak często, jak jest to wymagane na podstawie ust. 6.

Obowiązki określone w ust. 1 w odniesieniu do ruchomych urządzeń klimatyzacyjnych i pomp ciepła, o których mowa w ust. 3 lit. c), uznaje się za spełnione, o ile ruchome urządzenia klimatyzacyjne i pompy ciepła podlegają systemowi regularnych przeglądów, który obejmuje kontrole szczelności.

8. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić wymogi kontroli szczelności, które mają być prowadzone zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w ust. 2 i 3, a także określić, w których częściach urządzeń występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 6

Systemy wykrywania wycieków

1. Operatorzy urządzeń stacjonarnych wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–d) i zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub co najmniej 100 kg gazów wymienionych w sekcji 1 załącznika II zapewniają, aby urządzenia te posiadały system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.

2. Operatorzy urządzeń stacjonarnych wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. e) i f) i zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I w ilości co najmniej 500 ton ekwiwalentu CO₂, które zainstalowano po 1 stycznia 2017 r., zapewniają, aby urządzenia te posiadały system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora lub firmę serwisową o każdym wycieku.

3. Operatorzy urządzeń stacjonarnych wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–e), które podlegają ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na 12 miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania.

4. Operatorzy urządzeń stacjonarnych wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. f), które podlegają ust. 2 niniejszego artykułu, zapewniają, aby systemy wykrywania wycieków były kontrolowane co najmniej raz na 6 lat w celu zapewnienia ich właściwego działania.

Artykuł 7

Prowadzenie dokumentacji

1. Operatorzy urządzeń, które objęte są wymogiem kontroli szczelności na podstawie art. 5 ust. 1, w odniesieniu do każdego takiego urządzenia tworzą i prowadzą dokumentację zawierającą następujące informacje:

- a) ilość i typ gazów zawartych w urządzeniu z oddzielnym wskazaniem, w stosownych przypadkach, ilości dodanej podczas instalowania;
- b) ilość gazów dodanych podczas konserwacji lub serwisowania lub z powodu wycieku, w tym dokładna data takiego uzupełnienia;
- c) ilość odzyskanych gazów;
- d) w przypadku dodania gazów ich ilość i informację o typie tych gazów oraz o tym, czy zostały one poddane recyklingowi lub regeneracji, a także nazwę i adres zakładu znajdującego się na terenie Unii, w którym poddano te gazy recyklingowi lub dokonano ich regeneracji, oraz, w stosownych przypadkach, numer certyfikatu;
- e) dane podmiotu, który instalował, serwisował, konserwował i, stosownie do przypadku, odzyskiwał, naprawiał, sprawdzał pod kątem wycieków lub likwidował urządzenie, w tym, w stosownych przypadkach, numer jego certyfikatu, a gdy podmiot odpowiedzialny za przeprowadzenie tych czynności jest osobą prawną, zarówno dane identyfikacyjne podmiotu, jak i osoby fizycznej wykonującej czynności;
- f) daty i wyniki kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 5 ust. 1, a także dane dotyczące wszelkich napraw nieuszczelności oraz ich wyniki;
- g) jeżeli urządzenie zostało zlikwidowane, środki podjęte w celu odzyskania i unieszkodliwienia gazów.

2. Jeżeli dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie jest przechowywana w bazie danych utworzonej przez właściwe organy państw członkowskich, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) operatorzy, o których mowa w ust. 1, przechowują dokumentację, o której mowa w tym ustępie, przez co najmniej 5 lat;
- b) podmioty wykonujące dla operatorów czynności, o których mowa w ust. 1 lit. e), przechowują kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1, przez co najmniej 5 lat.

Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, udostępniana jest właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

3. Do celów art. 11 ust. 6 podmioty dostarczające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I lub w sekcji 1 załącznika II tworzą dokumentację zawierającą odpowiednie informacje dotyczące nabywców tych fluorowanych gazów cieplarnianych i obejmujące następujące informacje szczegółowe:

- a) numer certyfikatu każdego nabywcy;
- b) ilości nabytych gazów.

Podmioty dostarczające gazy przechowują dokumentację przez co najmniej 5 lat i udostępniają ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

4. Do celów art. 11 ust. 7 podmioty, które sprzedają niehermetycznie zamknięte urządzenia napełnione fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II prowadzą dokumentację sprzedanych urządzeń oraz certyfikowanych podmiotów, które przeprowadzą instalowanie. Podmioty sprzedające urządzenia, o których mowa w art. 11 ust. 7, przechowują dokumentację przez co najmniej 5 lat i udostępniają ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego na jego wniosek.

5. Podmioty, które produkują, w tym jako produkt uboczny, wprowadzają do obrotu, dostarczają lub otrzymują substancje wymienione w sekcji 1 załącznika I i przeznaczone do zastosowań wyłączonych, o których mowa w art. 16 ust. 2, prowadzą dokumentację zawierającą odpowiednio co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę substancji lub mieszaniny zawierającej taką substancję;
- b) ilość wyprodukowaną, przywiezioną, wywiezioną, odzyskaną lub zniszczoną w danym roku kalendarzowym;
- c) ilość dostarczoną i otrzymaną w danym roku kalendarzowym przypadającą na poszczególnych dostawców lub odbiorców;
- d) nazwy i dane kontaktowe dostawców lub odbiorców;
- e) ilość zastosowaną w danym roku kalendarzowym i rodzaj jej zastosowania; oraz
- f) ilość składowaną na dzień 1 stycznia i 31 grudnia danego roku kalendarzowego.

Podmioty przechowują dokumentację, o której mowa w akapicie pierwszym, przez co najmniej 5 lat od wyprodukowania, wprowadzenia do obrotu, dostarczenia lub otrzymania i udostępniają ją właściwym organom danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. Te właściwe organy i Komisja zapewniają poufność informacji zawartych w tej dokumentacji.

6. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, ustalić format dokumentacji, o której mowa w ust. 1, 3, 4 i 5, oraz określić, w jaki sposób ją tworzyć i prowadzić. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 8

Odzysk i niszczenie

1. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane niezawarte w piankach, zapewniają, aby substancje te były odzyskiwane, a po likwidacji urządzeń poddane recyklingowi lub regeneracji lub też zniszczone.

Odzysk tych substancji jest prowadzony przez osoby fizyczne, które posiadają odpowiednie certyfikaty przewidziane w art. 10.

2. Obowiązek określony w ust. 1 ma zastosowanie do operatorów każdego z następujących urządzeń stacjonarnych:

- a) obiegi chłodzenia urządzeń chłodniczych, urządzeń klimatyzacyjnych i pomp ciepła;
- b) urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
- c) urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
- d) rozdzielnice elektryczne.

3. Obowiązek określony w ust. 1 ma zastosowanie do operatorów każdego z następujących urządzeń ruchomych:

- a) obiegi chłodzenia agregatów chłodniczych w samochodach ciężarowych chłodniach i przyczepach chłodniach;
- b) obiegi chłodzenia agregatów chłodniczych samochodów dostawczych chłodniach i kontenerów intermodalnych, w tym na statkach chłodniowcach, oraz wagonów kolejowych;
- c) obiegi chłodzenia urządzeń klimatyzacyjnych i pomp ciepła w ciężkich samochodach dostawczych, vanach, maszynach ruchomych nieprzeznaczonych do ruchu drogowego i wykorzystywanych w rolnictwie, górnictwie i budownictwie, pociągach, metrze, tramwajach i statkach powietrznych.

4. Do celów odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych objętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE oraz z urządzeń ruchomych wymienionych w ust. 3 lit. b) i c) za odpowiednio wykwalifikowane uznaje się wyłącznie osoby fizyczne posiadające co najmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

5. Obowiązek określony w ust. 1 ma zastosowanie do operatorów urządzeń ruchomych objętych ust. 3 lit. b) i c) od dnia 12 marca 2027 r.

6. Do napełniania lub ponownego napełniania urządzeń nie można stosować żadnych odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i sekcji 1 załącznika II, chyba że zostały one poddane recyklingowi lub regeneracji.

7. Podmiot, który stosuje pojemnik z fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II, bezpośrednio przed jego unieszkodliwieniem, zapewnia odzysk wszelkich pozostałych w nim gazów w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

8. Od dnia 1 stycznia 2025 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby w miarę możliwości unikać emisji podczas czynności związanych z renowacją, rekonstrukcją lub rozbiórką skutkujących usuwaniem paneli piankowych zawierających pianki z fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II poprzez obchodzenie się z piankami lub zawartymi w nich gazami w sposób zapewniający zniszczenie tych gazów. W przypadku odzysku tych gazów odzysk ten przeprowadzają wyłącznie odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

9. Od dnia 1 stycznia 2025 r. właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby w miarę możliwości unikać emisji podczas czynności związanych z renowacją, rekonstrukcją lub rozbiórką skutkujących usuwaniem pianek z płyt laminowanych zainstalowanych we wnękach lub strukturach zabudowanych, które to pianki zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II przez obchodzenie się z piankami lub zawartymi w nich gazami w sposób zapewniający zniszczenie tych gazów. W przypadku odzysku tych gazów odzysk ten przeprowadzają wyłącznie odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne.

W przypadku gdy usunięcie pianek, o których mowa w akapicie pierwszym, nie jest możliwe do wykonania pod względem technicznym, właściciel budynku lub przedsiębiorca budowlany sporządza dokumentację potwierdzającą brak możliwości usunięcia w danym przypadku. Dokumentację tę przechowuje się 5 pięć lat i udostępnia się ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

10. Operatorzy produktów i urządzeń niewymienionych w ust. 2, 3, 8 lub 9, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II, organizują odzysk tych gazów, o ile nie wykazano, że nie jest on możliwy do wykonania pod względem technicznym lub wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami. Operatorzy zapewniają, by odzysk został przeprowadzony przez odpowiednio wykwalifikowane osoby fizyczne, tak aby zagwarantować recykling, regenerację lub zniszczenie tych gazów, lub organizują ich zniszczenie bez uprzedniego odzysku.

Odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II z urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach drogowych nieobjętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE jest przeprowadzany wyłącznie przez osoby fizyczne posiadające co najmniej zaświadczenie o szkoleniu zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

11. Fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I oraz produkty i urządzenia zawierające takie gazy niszczy się wyłącznie za pomocą technologii niszczenia zatwierdzonej przez strony Protokołu.

Inne fluorowane gazy cieplarniane, dla których nie zatwierdzono jeszcze technologii niszczenia, niszczy się wyłącznie za pomocą technologii niszczenia zgodnej z unijnymi i krajowymi przepisami w sprawie odpadów i pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymogów wynikających z takich przepisów.

12. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie wykazu produktów i urządzeń, w których przypadku odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych, wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II, lub zniszczenie produktów i urządzeń zawierających takie gazy bez wcześniejszego odzysku tych gazów są uważane za możliwe do wykonania pod względem technicznym i ekonomicznym, określając w odpowiednich przypadkach technologie, którą należy stosować.

13. Państwa członkowskie wspierają odzysk, recykling, regenerację i niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II.

Artykuł 9

Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Bez uszczerbku dla istniejących systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2027 r. obowiązki dotyczące finansowania w odniesieniu do zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o których mowa w art. 12 i 13 dyrektywy 2012/19/UE, obejmowały finansowanie odzysku oraz recyklingu, regeneracji lub niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia pochodzących z produktów i urządzeń, które zawierają te gazy, a które są sprzętem elektrycznym i elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 2012/19/UE i zostały wprowadzone do obrotu począwszy od dnia 11 marca 2024 r.

Państwa członkowskie informują Komisję o podjętych działaniach.

Artykuł 10

Certyfikacja i szkolenie

1. Osoby fizyczne muszą posiadać certyfikaty, by wykonywać następujące czynności dotyczące wykorzystania fluorowanych gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2, obejmujące fluorowane gazy cieplarniane określone w tych artykułach, lub dotyczące odpowiednich rozwiązań stanowiących alternatywę dla fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym, w stosownych przypadkach, naturalnych czynników chłodniczych:

- a) instalowanie, konserwacja lub serwisowanie, naprawa lub likwidacja urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–f) i art. 5 ust. 3 lit. a) i b);
- b) kontrole szczelności, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a)–e) i art. 5 ust. 3 lit. a) i b);
- c) odzysk z urządzeń wymienionych w art. 8 ust. 2 i art. 8 ust. 3 lit. a).

Osoby fizyczne muszą posiadać przynajmniej zaświadczenie o odbytym szkoleniu, by wykonywać następujące czynności związane z wykorzystaniem fluorowanych gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 3 obejmujące fluorowane gazy cieplarniane określone w tych artykułach, lub dotyczące odpowiednich rozwiązań stanowiących alternatywę dla fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym, w stosownych przypadkach, naturalne czynniki chłodnicze:

- a) konserwacja lub serwisowanie, lub naprawa urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych objętych zakresem stosowania dyrektywy 2006/40/WE oraz odzyskiwanie fluorowanych gazów cieplarnianych z tych urządzeń;
- b) odzyskiwanie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń wymienionych w art. 8 ust. 3 lit. b) i c) oraz art. 8 ust. 10 akapit drugi;
- c) konserwacja lub serwisowanie, naprawa i kontrola szczelności urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 3 lit. c).

2. Osoby prawne muszą posiadać certyfikaty w rozumieniu art. 4 ust. 7, obejmujące fluorowane gazy cieplarniane określone w tym artykule, by prowadzić instalowanie, konserwację lub serwisowanie, naprawę lub likwidację urządzeń wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–e) i art. 5 ust. 3 lit. a) i b) zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub odpowiednie alternatywy dla fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym, w stosownych przypadkach, naturalne czynniki chłodnicze.

3. W ciągu roku po wejściu w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 8 państwa członkowskie ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji, w tym procedury oceny, i zapewniają dostęp do szkoleń – obejmujących zarówno umiejętności praktyczne, jak i wiedzę teoretyczną – osobom fizycznym wykonującym czynności, o których mowa w ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają również, aby dostępne były programy szkoleń, które pozwalają uzyskać zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z ust. 1 akapit drugi.

4. W ciągu roku po wejściu w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 8, państwa członkowskie ustanawiają lub dostosowują programy certyfikacji dla osób prawnych, o których mowa w ust. 2.

5. Programy certyfikacji i szkoleń w zakresie umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej przewidziane w ust. 3 obejmują następujące elementy:

- a) obowiązujące przepisy i normy techniczne;
- b) zapobieganie emisjom;
- c) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II;
- d) bezpieczne postępowanie z urządzeniami rodzaju i wielkości określonych w danym certyfikacie;
- e) bezpieczne postępowanie z urządzeniami, które zawierają gazy łatwopalne lub trujące lub pracują pod wysokim ciśnieniem lub wiążą się z innymi istotnymi zagrożeniami;
- f) środki na rzecz poprawy lub utrzymania efektywności energetycznej urządzeń podczas instalowania lub konserwacji lub serwisowania.

6. Programy certyfikacji i szkolenia w zakresie umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej przewidziane w ust. 3, które dotyczą statków powietrznych, zostają uwzględnione w procesie aktualizacji specyfikacji certyfikacyjnych i innych szczegółowych specyfikacji, akceptowalnych sposobów spełnienia wymagań i i wytycznych wydanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego zgodnie z art. 76 ust. 3 i art. 115 rozporządzenia (UE) 2018/1139.

7. Certyfikaty przyznawane w ramach programów certyfikacji, o których mowa w ust. 3, są wydawane pod warunkiem, że kandydat pomyślnie przeszedł procedurę oceny, o której mowa w tym ustępie.

8. Do dnia 12 marca 2026 r. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych minimalne wymogi w zakresie programów certyfikacji i zaświadczeń o odbytym szkoleniu, o których mowa w ust. 3 i 4, w odniesieniu do czynności, o których mowa w ust. 1. Te minimalne wymogi określają dla każdego rodzaju urządzeń, o których mowa w ust. 1, wymagane umiejętności praktyczne i wiedzę teoretyczną, zachowując w stosownych przypadkach rozróżnienie między różnymi czynnościami, które mają być objęte tymi wymogami, zasady certyfikacji lub wydawania zaświadczeń, a także warunki wzajemnego uznawania certyfikatów i zaświadczeń o odbytym szkoleniu. Komisja dostosowuje w razie konieczności takie minimalne wymogi w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

9. Istniejące certyfikaty i zaświadczenia o odbytym szkoleniu wydane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 517/2014 pozostają ważne, zgodnie z warunkami, na których zostały pierwotnie wydane. Do dnia 12 marca 2027 r. państwa członkowskie zapewniają nałożenie na certyfikowane osoby fizyczne obowiązku co najmniej raz na 7 lat udziału w szkoleniach przypominających lub przejścia procedury oceny, o której mowa w ust. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne posiadające certyfikat lub zaświadczenie o odbytym szkoleniu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 517/2014 po raz pierwszy wzięły udział w takim szkoleniu przypominającym lub przeszły procedurę oceny nie później niż dnia 12 marca 2029 r.

10. W ciągu roku następującego po wejściu w życie aktu wykonawczego na mocy ust. 8 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich programach certyfikacji i szkoleń.

Państwa członkowskie uznają certyfikaty i zaświadczenia o odbytym szkoleniu wydane w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem. Państwa członkowskie nie ograniczają swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodu wydania certyfikatu w innym państwie członkowskim.

11. Komisja może ustalić w drodze aktów wykonawczych format powiadomienia, o których mowa w ust. 10. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

12. Podmiot zleca czynność, o której mowa w ust. 1 lub 2, innemu podmiotowi, jedynie po sprawdzeniu, czy ten inny podmiot posiada certyfikaty niezbędne do wymaganych czynności, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

13. W przypadku gdy obowiązki określone w niniejszym artykule odnoszące się do zapewniania certyfikacji i szkoleń nakładałyby nieproporcjonalne obciążenia na państwo członkowskie z powodu niskiej liczby jego ludności i – w związku z tym – z powodu braku popytu na takie certyfikację i szkolenia, obowiązek ten można wypełnić poprzez uznanie certyfikatów wydanych w innych państwach członkowskich.

Państwa członkowskie, które stosują akapit pierwszy, informują Komisję. Następnie Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie.

14. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwowemu członkowskemu ustanawianiu kolejnych programów certyfikacji i szkoleń w odniesieniu do urządzeń i czynności innych niż te, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

Ograniczenia i kontrola stosowania

Artykuł 11

Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu i sprzedaży

1. Wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń, w tym ich części, wymienionych w załączniku IV, z wyłączeniem sprzętu wojskowego, jest zakazane od dnia określonego w tym załączniku, przy dokonaniu w stosownych przypadkach rozróżnienia w zależności od typu lub współczynnika globalnego ocieplenia gazów.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wprowadzanie do obrotu części produktów i urządzeń wymaganych do naprawy i serwisowania istniejących urządzeń wymienionych w załączniku IV jest dozwolone, pod warunkiem że naprawa lub serwisowanie nie spowoduje:

- a) zwiększenia pojemności produktu lub urządzenia;
- b) zwiększenia ilości fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w produkcie lub urządzeniu; lub
- c) zmiany rodzaju zastosowanego fluorowanego gazu cieplarnianego skutkującej wzrostem współczynnika globalnego ocieplenia zastosowanego fluorowanego gazu cieplarnianego.

Produkty i urządzenia, w tym ich części, wprowadzone do obrotu niezgodnie z prawem po upływie terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie mogą być następnie wykorzystywane, dostarczane ani udostępniane innym osobom w Unii za opłatą lub nieodpłatnie, ani też wywożone. Ponowny wywóz takich produktów i urządzeń jest dozwolony, jeżeli brak zgodności z niniejszym rozporządzeniem stwierdzono przed dopuszczeniem towarów do swobodnego obrotu do celów przywozu zgodnie ze środkami, o których mowa w art. 23 ust. 12. Takie produkty i urządzenia mogą być przechowywane lub transportowane tylko w celu ich późniejszego unieszkodliwienia i odzysku gazu przed ich unieszkodliwieniem zgodnie z art. 8 lub w celu ich ponownego wywozu.

Ponowny wywóz produktów i urządzeń, w przypadku których niezgodność z niniejszym rozporządzeniem stwierdzono przed ich dopuszczeniem do swobodnego obrotu, jest dozwolony. W takich przypadkach art. 22 ust. 3 nie ma zastosowania.

Po upływie roku od poszczególnych terminów wymienionych w załączniku IV późniejsze dostawy lub udostępnianie innym podmiotom w Unii, odpłatnie lub nieodpłatnie, produktów lub urządzeń wprowadzonych do obrotu zgodnie z prawem przed upływem terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest dozwolone tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że produkt lub urządzenie zostały wprowadzone do obrotu zgodnie z prawem przed upływem tego terminu.

2. Zakaz określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania do urządzeń, w odniesieniu do których zgodnie z wymogami dotyczącymi ekoprojektu przyjętymi na podstawie dyrektywy 2009/125/WE określono, że emisje ekwiwalentu CO₂ w całym ich cyklu eksploatacyjnym będą niższe od emisji z podobnych urządzeń, które spełniają odpowiednie wymogi dotyczące ekoprojektu.

3. Oprócz zakazów wprowadzenia do obrotu, o których mowa w pkt 1 załącznika IV, zakazuje się przywozu, wszelkich późniejszych dostaw lub udostępniania innym podmiotom w Unii odpłatnie lub nieodpłatnie, użytkowania lub wywozu pustych, całkowicie lub częściowo napełnionych, nienadających się do ponownego napełnienia pojemników przeznaczonych do fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II. Takie pojemniki mogą być przechowywane lub transportowane wyłącznie w celu ich późniejszego unieszkodliwienia. Ustęp ten nie ma zastosowania do pojemników wykorzystywanych do laboratoryjnych lub analitycznych zastosowań fluorowanych gazów cieplarnianych.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do pojemników nienadających się do ponownego napełnienia, a mianowicie:

- a) pojemników, które nie mogą być ponownie napełnione bez przystosowania do tego celu; oraz
- b) pojemników, które mogą być ponownie napełnione, ale są przedmiotem przywozu lub zostały wprowadzane do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można je zwrócić do ponownego napełnienia.

4. Podmioty, które wprowadzają do obrotu nadające się do ponownego napełnienia pojemniki na fluorowane gazy cieplarniane, przedstawiają deklarację zgodności zawierającą dowody na to, że istnieją wiążące ustalenia w zakresie zwrotu tych pojemników w celu ponownego napełnienia, oraz wyszczególniającą odpowiednich uczestników tej transakcji, ich zobowiązania i stosowne rozwiązania logistyczne. Rozwiązania te są wiążące dla dystrybutorów nadających się do ponownego napełnienia pojemników na fluorowane gazy cieplarniane, którzy dostarczają je użytkownikom końcowym.

Podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, przechowują deklarację zgodności przez co najmniej 5 lat od wprowadzenia do obrotu nadających się do ponownego napełnienia pojemników na fluorowane gazy cieplarniane i udostępniają ją właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek. Podmioty dostarczające użytkownikom końcowym nadające się do ponownego napełnienia pojemniki na fluorowane gazy cieplarniane przechowują dowody zgodności z wiążącymi ustaleniami, o których mowa w akapicie pierwszym, przez co najmniej 5 lat od dostarczenia pojemników użytkownikowi końcowemu i udostępniają je właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji na ich wniosek.

Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić wymogi dotyczące uwzględniania w deklaracji zgodności elementów, które mają zasadnicze znaczenie dla wiążących ustaleń, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia, Komisja może wyjątkowo, w drodze aktów wykonawczych, udzielić autoryzacji na zwolnienie trwające maksymalnie 4 lata, umożliwiające wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń wymienionych w załączniku IV lub na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 9 wprowadzanie do użytku nowych lub rozbudowanych rozdzielnic elektrycznych, w tym ich części, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne, w przypadku gdy zostanie wykazane, że:

- a) w odniesieniu do szczególnego produktu lub urządzenia lub do szczególnej kategorii produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa; lub
- b) zastosowanie rozwiązań alternatywnych, które są możliwe do wykonania pod względem technicznym i bezpieczne, wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

6. Wyłącznie osoby fizyczne posiadające certyfikat wymagany na podstawie art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) bądź podmioty, które zatrudniają osoby fizyczne posiadające certyfikat wymagany na mocy art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub zaświadczenie o odbytym szkoleniu wymagane na mocy art. 10 ust. 1 akapit drugi, mają prawo nabyć fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II w celu przeprowadzenia instalowania, konserwacji lub serwisowania, lub naprawy urządzeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a)–f) i art. 5 ust. 3 lit. a) i b) oraz objęte art. 10 ust. 1 akapit drugi, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne. Gazy te sprzedawcy sprzedają lub oferują do sprzedaży, bezpośrednio lub pośrednio, wyłącznie podmiotom, o których mowa w niniejszym ustępie.

Niniejszy ustęp nie stoi na przeszkodzie temu, aby nieposiadający certyfikatu podmiotom, którzy nie wykonują czynności, o których mowa w akapicie pierwszym, dokonywali zbiórki, transportowania lub dostarczania fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II.

7. Niehermetycznie zamknięte urządzenia napełnione fluorowanymi gazami cieplarnianymi wymienionymi w załączniku I i w sekcji 1 załącznika II mogą być sprzedawane użytkownikowi końcowemu wyłącznie w przypadku, gdy przedstawione zostaną dowody, że instalowanie ma być przeprowadzone przez podmiot certyfikowany zgodnie z art. 10.

8. Wprowadzać do obrotu i następnie dostarczać luzem fluorowane gazy cieplarniane mogą jedynie podmioty, które mają siedzibę na terytorium Unii lub które wyznaczyły wyłącznego przedstawiciela z siedzibą na terytorium Unii ponoszącego całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Artykuł 12

Etykietowanie oraz informacje dotyczące produktów i urządzeń

1. Następujące produkty i urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od tych gazów, mogą być wprowadzane do obrotu, później dostarczane lub udostępniane innym podmiotom wyłącznie, jeżeli zostaną opatrzone następującą etykietą:

- a) urządzenia chłodnicze;
- b) urządzenia klimatyzacyjne;
- c) pompy ciepła;
- d) urządzenia ochrony przeciwpożarowej;
- e) rozdzielnice elektryczne;
- f) dozowniki aerozoli, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, w tym inhalatory ciśnieniowe z dozownikiem;
- g) wszystkie pojemniki na fluorowane gazy cieplarniane;
- h) rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych; lub
- i) organiczne obiegi Rankine'a.

2. Produkty lub urządzenia objęte zwolnieniem, o którym mowa w art. 11 ust. 5, oraz produkty lub urządzenia zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I i objęte zwolnieniem, o którym mowa w art. 16 ust. 4, są opatrzone odpowiednią etykietą z datą końcową zwolnienia i zawierają informację, że te produkty lub urządzenia mogą być stosowane wyłącznie do celów, do jakich zwolnienie na podstawie tego artykułu zostało przyznane.

3. Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 zawiera następujące informacje:

- a) wskazanie, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane lub że jego działanie jest zależne od takich gazów;
- b) przyjęte oznakowanie przemysłowe dla danych fluorowanych gazów cieplarnianych lub, jeżeli brak takiego oznakowania, nazwę chemiczną;
- c) od dnia 1 stycznia 2017 r. – wyrażoną wagowo i jako ekwiwalent CO₂ ilość fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produkcie lub urządzeniu lub ilość fluorowanych gazów cieplarnianych, dla jakiej urządzenie jest zaprojektowane, oraz współczynnik globalnego ocieplenia tych gazów.

Etykieta zawiera w stosowanych przypadkach następujące informacje:

- a) informację, że fluorowane gazy cieplarniane znajdują się w hermetycznie zamkniętym urządzeniu;
- b) informację o tym, że zbadany poziom wycieków rozdzielnicy elektrycznej jest mniejszy niż 0,1 % rocznie, zgodnie ze specyfikacją techniczną producenta.

W przypadku retrofitingu produktów lub urządzeń i zmiany fluorowanych gazów cieplarnianych te produkty lub urządzenia opatruje się ponownie etykietą, podając aktualne informacje, o których mowa w niniejszym ustępie.

4. Etykieta wymagana na podstawie ust. 1 jest wyraźnie czytelna i nieusuwalna oraz umieszczona:

- a) w pobliżu wejść serwisowych przeznaczonych do napełniania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego; lub
- b) na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany.

Etykiety sporządza się w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym towar ma być wprowadzany do obrotu, udostępniony lub dostarczony.

5. Pianki i przedmieszki poliolowe, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II, są wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane jedynie w przypadku, gdy fluorowane gazy cieplarniane są określone na etykiecie za pomocą przyjętego oznakowania przemysłowego lub, w przypadku braku takiego oznakowania, za pomocą nazwy chemicznej. Na etykiecie wyraźnie wskazuje się, że pianka lub przedmieszka poliolowa zawierają fluorowane gazy cieplarniane. W przypadku paneli piankowych i płyt laminowanych informacje te umieszcza się na panelach lub płytach w sposób widoczny i nieusuwalny.

6. W stosownych przypadkach ponownie napełnione pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane opatruje się ponownie etykietą, podając aktualne informacje, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy.

7. Pojemniki zawierające regenerowane lub pochodzące z recyklingu fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że dana substancja została zregenerowana lub pochodzi z recyklingu. W przypadku regeneracji podaje się informację o numerze partii oraz nazwie i adresie znajdującego się na terenie Unii zakładu, w którym dokonano regeneracji.

8. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane w celu zniszczenia muszą być opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika jest przeznaczona wyłącznie do zniszczenia.

9. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i przeznaczone do bezpośredniego wywozu są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika jest przeznaczona wyłącznie do bezpośredniego wywozu.

10. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane w celu stosowania w sprzęcie wojskowym są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika ma być wykorzystana wyłącznie do tego celu.

11. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II oraz wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane w celu trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika ma być wykorzystana wyłącznie do tego celu.

12. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I i wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane w celu stosowania jako substrat są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika ma być wykorzystana wyłącznie jako substrat.

13. Pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I i wprowadzane do obrotu, udostępniane lub dostarczane w celu produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do celów podawania składników farmaceutycznych są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że zawartość pojemnika ma być wykorzystana wyłącznie do tego celu.

14. W przypadku pojemników zawierających fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I etykieta, o której mowa w ust. 8–12, jest opatrzona wskazaniem „wyłączone z kontyngentu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...”.

W razie braku wymogów dotyczących etykietowania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu i w ust. 8–12, wodorofluorowęglowodory podlegają wymogom systemu kontyngentów zgodnie z art. 16 ust. 1.

15. W przypadkach, o których mowa w pkt 2 lit. b), pkt 4, pkt 5 lit. c), pkt 7 lit. b), c) i d), pkt 8 lit. b)–e), pkt 9 lit. b)–f), pkt 11 lit. c), pkt 16, pkt 17 lit. a), b) i c) oraz pkt 19 lit. a) i b) załącznika IV, produkty lub urządzenia są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że mogą być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy wymagają tego określone wymogi bezpieczeństwa lub krajowe normy bezpieczeństwa, jeśli mają zastosowanie. Te wymogi lub normy wymienia się na etykiecie. W przypadkach, o których mowa w pkt 19 i 21 załącznika IV, produkty lub urządzenia są opatrzone etykietą ze wskazaniem, że mogą być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy wymagają tego zastosowania medyczne wymienione na etykiecie.

16. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 5, umieszcza się w instrukcjach obsługi danych produktów i urządzeń.

W przypadku produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załącznikach I i II o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 150, informacje te umieszcza się również w tekstach wykorzystywanych w reklamach.

17. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format etykiet, o których mowa w ust. 1 i ust. 4–15 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

18. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 32 aktów delegowanych, aby zmienić wymogi dotyczące etykietowania określone w ust. 4–15 niniejszego artykułu, w stosownych przypadkach, w świetle postępów w handlu i technologii.

Artykuł 13

Kontrola stosowania

1. Zabrania się stosowania SF₆ w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo.

2. Zabrania się stosowania SF₆ do napełniania opon pojazdów.

3. Zabrania się stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 do konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych o wielkości napełnienia czynnikiem chłodniczym w ilości co najmniej 40 ton ekwiwalentu CO₂. Od dnia 1 stycznia 2025 r. zabrania się stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 do konserwacji lub serwisowania jakichkolwiek urządzeń chłodniczych.

Zakazy, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mają zastosowania do sprzętu wojskowego lub urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej -50 °C.

Zakazy, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mają zastosowania do następujących kategorii fluorowanych gazów cieplarnianych do dnia 1 stycznia 2030 r.:

- a) zregenerowanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile pojemniki zawierające te gazy zostały opatrzone etykietą zgodnie z art. 12 ust. 7;
- b) poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń chłodniczych, o ile zostały one odzyskane z takich urządzeń; takie gazy poddane recyklingowi są stosowane tylko przez podmiot, który przeprowadził ich odzysk w ramach konserwacji lub serwisowania, lub podmiot, dla którego odzysk przeprowadzono w ramach konserwacji lub serwisowania.

Zakazy, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mają zastosowania do urządzeń chłodniczych, w odniesieniu do których udzielono autoryzacji na zwolnienie zgodnie z art. 11 ust. 5.

4. Od dnia 1 stycznia 2026 r. zabrania się stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 do konserwacji lub serwisowania urządzeń klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła.

Do dnia 1 stycznia 2032 r. zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do następujących kategorii fluorowanych gazów cieplarnianych:

- a) zregenerowanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, o ile pojemniki zawierające te gazy zostały opatrzone etykietą zgodnie z art. 12 ust. 7;

b) poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 2 500 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących urządzeń klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, o ile gazy te zostały odzyskane z takich urządzeń; takie gazy poddane recyklingowi są stosowane tylko przez podmiot, który przeprowadził ich odzysk w ramach konserwacji lub serwisowania, lub podmiot, dla którego odzysk przeprowadzono w ramach konserwacji lub serwisowania.

5. Od dnia 1 stycznia 2032 r. zabrania się stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 750 do konserwacji lub serwisowania stacjonarnych urządzeń chłodniczych, z wyjątkiem chillerów.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do sprzętu wojskowego, urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$ lub urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących do schładzania w elektrowniach jądrowych.

Zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do następujących kategorii fluorowanych gazów cieplarnianych:

- a) zregenerowanych fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 750 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących stacjonarnych urządzeń chłodniczych, z wyjątkiem chillerów, o ile pojemniki zawierające te gazy zostały opatrzone etykietą zgodnie z art. 12 ust. 7;
- b) poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I o współczynniku globalnego ocieplenia wynoszącym co najmniej 750 stosowanych do konserwacji lub serwisowania istniejących stacjonarnych urządzeń chłodniczych, z wyjątkiem chillerów, o ile takie gazy zostały odzyskane z takich urządzeń; takie gazy poddane recyklingowi są stosowane tylko przez podmiot, który przeprowadził ich odzysk w ramach konserwacji lub serwisowania, lub podmiot, dla którego odzysk przeprowadzono w ramach konserwacji lub serwisowania.

6. Na uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego i z uwzględnieniem celów niniejszego rozporządzenia Komisja ocenia dostępność zregenerowanych i poddanych recyklingowi fluorowanych gazów cieplarnianych objętych zakresem stosowania ust. 4 i 5. W przypadku gdy ocena Komisji wskazuje na potwierdzony niedobór zregenerowanego i poddanego recyklingowi fluorowanego gazu cieplarnianego, Komisja może wyjątkowo udzielić autoryzacji, w drodze aktów wykonawczych, na zwolnienie z zakazów określonych w ust. 4 lub 5 przez okres do 4 lat w zakresie niezbędnym do uzupełnienia stwierdzonych niedoborów.

7. Od dnia 1 stycznia 2035 r. zabrania się stosowania SF_6 do konserwacji lub serwisowania rozdzielnic elektrycznych, o ile ten gaz nie jest zregenerowany lub poddany recyklingowi, chyba że wykazano, że zregenerowane lub poddane recyklingowi SF_6 :

- a) nie mogą być stosowane z przyczyn technicznych; lub
- b) nie są dostępne w razie potrzeby nagłej naprawy.

W takich przypadkach użytkownik na wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego lub Komisji przedstawia dowody uzasadniające ich stosowanie.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do sprzętu wojskowego.

8. Od dnia 1 stycznia 2026 r. zabrania się stosowania desfluranu jako wziewnego środka znieczulającego, z wyjątkiem sytuacji gdy takie zastosowanie jest ściśle wymagane, a z przyczyn medycznych nie można zastosować żadnego innego środka znieczulającego. Zakład opieki zdrowotnej przechowuje dowody dotyczące uzasadnienia medycznego i przedstawia je na wniosek właściwemu organowi danego państwa członkowskiego lub Komisji.

9. Zabrania się wprowadzania do użytku następujących rozdzielnic elektrycznych, które wykorzystują w medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne, na następujących zasadach:

- a) od dnia 1 stycznia 2026 r. rozdzielnice elektryczne średniego napięcia w dystrybucji pierwotnej i wtórnej do 24 kV włącznie;
- b) od dnia 1 stycznia 2030 r. rozdzielnice elektryczne średniego napięcia w dystrybucji pierwotnej i wtórnej powyżej 24 kV do 52 kV włącznie;

- c) od dnia 1 stycznia 2028 r. rozdzielnice elektryczne napięcia od 52 kV do 145 kV włącznie i o prądzie zwarcia do 50 kA, włącznie wykorzystujące fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia równym 1 lub większym;
- d) od dnia 1 stycznia 2032 r. rozdzielnice elektryczne wysokiego napięcia powyżej 145 kV lub o prądzie zwarcia powyżej 50 kA i wykorzystujące fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia równym 1 lub większym.

10. Wycofania z użytku rozdzielnic elektrycznej działającej na terytorium Unii, a następnie jej wprowadzenia do użytku w innym miejscu w Unii nie uznaje się za wprowadzenie do użytku do celów niniejszego artykułu.

11. Na zasadzie odstępstwa od ust. 9 wprowadzanie do użytku rozdzielnic elektrycznych, które wykorzystują medium izolujące lub przerywającym łuk elektryczny o współczynniku globalnego ocieplenia poniżej 1 000 lub których działanie jest od niego zależne, jest dozwolone, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia uwzględniającego specyfikację techniczną urządzeń wymaganych do określonego zastosowania występuje jedna z następujących sytuacji:

- a) w ciągu pierwszych 2 lat od odpowiednich dat, o których mowa w ust. 9 lit. a) i b), nie otrzymano żadnych ofert lub otrzymano jedynie oferty dotyczące urządzeń od jednego producenta rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny, które nie wykorzystuje fluorowanych gazów cieplarnianych;
- b) w ciągu pierwszych 2 lat od odpowiednich dat, o których mowa w ust. 9 lit. c) i d), nie otrzymano żadnych ofert lub otrzymano jedynie oferty dotyczące urządzeń od jednego producenta rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny o współczynniku globalnego ocieplenia poniżej 1;
- c) po upływie dwuletniego okresu, o którym mowa w lit. a), nie otrzymano żadnych ofert dotyczących urządzeń od jednego producenta rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny, które nie wykorzystuje fluorowanych gazów cieplarnianych lub
- d) po upływie dwuletniego okresu, o którym mowa w lit. b), nie otrzymano żadnych ofert dotyczących urządzeń od jednego producenta rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny wykorzystujące fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia poniżej 1.

12. Na zasadzie odstępstwa od ust. 11 wprowadzanie do użytku rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny wykorzystujących fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia równym 1 000 lub większym są dozwolone, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia uwzględniającego specyfikację techniczną urządzeń wymaganych do określonego zastosowania nie otrzymano żadnych ofert dotyczących rozdzielnic elektrycznych z medium izolującym lub przerywającym łuk elektryczny wykorzystujące fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia poniżej 1 000.

13. Ust. 9 nie ma zastosowania do rozdzielnic elektrycznych, w przypadku których zgodnie z wymogami dotyczącymi ekoprojektu przyjętymi na podstawie dyrektywy 2009/125/WE określono, że emisje ekwiwalentu CO₂ w całym ich cyklu życia będą niższe od emisji z podobnych urządzeń, które spełniają odpowiednie wymogi dotyczące ekoprojektu, i są zgodne z limitami współczynnika globalnego ocieplenia określonymi w ust. 9.

14. Ust. 9 nie ma zastosowania, jeżeli operator może przedstawić dowód na to, że zamówienie na rozdzielnicę elektryczną zostało złożone przed dniem 11 marca 2024 r.

15. Ust. 9 nie ma zastosowania w przypadku, gdy urządzenia użyte do rozbudowy istniejących rozdzielnic elektrycznych wykorzystujących fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia niższym niż fluorowane gazy cieplarniane wykorzystane w istniejących rozdzielnicach elektrycznych nie są kompatybilne z istniejącymi rozdzielnicami elektrycznymi, a użycie tych urządzeń wymagałoby wymiany całej istniejącej rozdzielnic elektrycznej.

16. W przypadku gdy zastosowanie ma odstępstwo wymienione w ust. 10, 11, 12, 13, 14 lub 15, operator przechowuje dokumentację potwierdzającą przyznanie odstępstwa przez co najmniej 5 lat i udostępnia ją na wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego lub Komisji.

17. W przypadku zastosowania odstępstw wymienionych w ust. 11, 12, 14 lub 15 operator powiadamia właściwy organ w państwie członkowskim, w którym rozdzielnicę elektryczną wprowadzono do użytku.

18. Części urządzeń mogą być instalowane w celu naprawy lub serwisowania istniejących rozdzielnic elektrycznych, pod warunkiem że nie dojdzie do zmiany rodzaju zastosowanego fluorowanego gazu cieplarnianego skutkującej wzrostem współczynnika globalnego ocieplenia zastosowanego fluorowanego gazu cieplarnianego lub zwiększeniem ilości fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniu.

19. Zabrania się wprowadzania do użytku jakichkolwiek urządzeń lub wykorzystania jakichkolwiek produktów wymienionych w pkt 2 lit. b), pkt 4, pkt 5 lit. c), pkt 7 lit. b), c) i d), pkt 8 lit. b)-e), pkt 9 lit. b)-f), pkt 11 lit. c), pkt 17 lit. c) i pkt 19 lit. b) załącznika IV po odpowiedniej dacie zakazu określonej w tych punktach, chyba że operator może przedstawić dowody na to, że:

- a) odpowiednie wymogi bezpieczeństwa w danym miejscu nie pozwalają instalować urządzeń wykorzystujących fluorowane gazy cieplarniane poniżej wartości współczynnika globalnego ocieplenia określonej w odpowiednich zakazach; lub
- b) urządzenie wprowadzono do obrotu przed odpowiednią datą zakazu określoną w załączniku IV.

20. Operator przechowuje dokumentację zawierającą dowód, o którym mowa w ust. 19, przez co najmniej 5 lat i udostępnia ją na wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego lub Komisji.

ROZDZIAŁ IV

Harmonogram produkcji i ograniczania ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu

Artykuł 14

Produkcja wodorofluorowęglowodorów

1. Do celów niniejszego artykułu, art. 15 i załącznika V produkcja wodorofluorowęglowodorów oznacza ilość wyprodukowanych wodorofluorowęglowodorów pomniejszoną o ilość zniszczoną za pomocą technologii zatwierdzonej przez strony Protokołu i o ilość całkowicie zużyta jako substrat do produkcji innych chemikaliów, ale z uwzględnieniem wodorofluorowęglowodorów powstałych jako produkt uboczny, chyba że nie zostały one wychwycone lub że ten produkt uboczny został zniszczony przez producenta w ramach procesu produkcyjnego lub po jego zakończeniu lub przekazany innemu podmiotowi do zniszczenia. Przy obliczaniu produkcji wodorofluorowęglowodorów nie uwzględnia się ilości zregenerowanych wodorofluorowęglowodorów.

2. Produkcja wodorofluorowęglowodorów jest dozwolona w zakresie, w jakim Komisja przyznała producentom prawa do produkcji zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Przed dniem 1 stycznia 2025 r. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyznaje prawa do produkcji na podstawie załącznika V producentom, którzy produkowali wodorofluorowęglowodory w 2022 r., w oparciu o dane przekazane na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

4. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja może w drodze aktów wykonawczych zmienić akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3, w celu przyznania dodatkowych praw do produkcji producentom, o których mowa w ust. 3, lub wszelkim innym podmiotom mającym siedzibę w Unii, o ile nie przekroczono limitów produkcji obowiązujących w danym państwie członkowskim na podstawie Protokołu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. Jeżeli do dnia 1 stycznia 2025 r. nie wejdzie w życie żaden akt wykonawczy, producenci mogą nadal produkować wodorofluorowęglowodory bez przyznanych praw do produkcji. Wodorofluorowęglowodory wyprodukowane w tym okresie zalicza się na poczet uprawnień do produkcji, które zostaną przyznane w przyszłości zgodnie z aktem wykonawczym, o którym mowa w ust. 3.

6. Trzy lata po przyjęciu aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 3, a następnie co trzy lata Komisja dokonuje przeglądu tych aktów wykonawczych i w razie potrzeby wprowadza w nich zmiany, uwzględniając zmiany praw do produkcji na podstawie art. 15 w okresie poprzednich trzech lat. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 15

Przenoszenie i udzielanie autoryzacji w zakresie praw do produkcji na potrzeby racjonalizacji przemysłowej

1. W celu racjonalizacji przemysłowej w danym państwie członkowskim producenci mogą przenieść w całości lub w części swoje prawa do produkcji na inny podmiot w tym państwie członkowskim, pod warunkiem przestrzegania obliczonych poziomów produkcji stron Protokołu. Komisja i odpowiednie właściwe organy zatwierdzają przeniesienia, których dokonuje się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.
2. W celu racjonalizacji przemysłowej między państwami członkowskimi Komisja może, w porozumieniu zarówno z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, jak i właściwym organem państwa członkowskiego, w którym dostępne są obliczone poziomy produkcji na mocy Protokołu, udzielić autoryzacji temu producentowi za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych na przekroczenie jego praw do produkcji, o których mowa w art. 14 ust. 3, o określonej wielkości, z uwzględnieniem warunków określonych w Protokole.
3. Komisja może, w porozumieniu zarówno z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest właściwa produkcja prowadzona przez danego producenta, jak i właściwym organem zainteresowanego państwa trzeciego będącego stroną Protokołu, zezwolić producentowi na połączenie praw do produkcji, o których mowa w art. 14, z obliczonymi poziomami produkcji dozwolonymi producentowi w państwie trzecim będącym stroną Protokołu, zgodnie z Protokołem i prawem krajowym tego producenta, w celu racjonalizacji przemysłowej z państwem trzecim będącym stroną Protokołu, pod warunkiem że łączona produkcja dwóch producentów nie prowadzi do przekroczenia obliczonych poziomów produkcji obydwu stron Protokołu oraz że przestrzegane jest odpowiednie prawo krajowe.

Artykuł 16

Ograniczanie ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzanych do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów jest dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim Komisja przydzieliła producentom i importerom kontyngenty zgodnie z art. 17.

Producenci i importerzy wprowadzający do obrotu wodorofluorowęglowodory nie mogą przekroczyć kontyngentów udostępionych im w chwili wprowadzania do obrotu.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do wodorofluorowęglowodorów:
 - a) przywożonych do Unii w celu zniszczenia;
 - b) stosowanych przez producenta jako substrat lub dostarczanych podmiotom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu stosowania jako substrat;
 - c) dostarczanych podmiotom bezpośrednio przez producenta lub importera w celu wywozu z Unii, które nie są zawarte w produktach lub urządzeniach, w przypadku gdy te wodorofluorowęglowodory nie są następnie udostępniane żadnej innej osobie w obrębie Unii, przed wywozem;
 - d) dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera do celu stosowania w sprzęcie wojskowym;
 - e) dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera podmiotowi stosującemu je do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany ust. 2 i wyłączenia wodorofluorowęglowodorów z wymogu dotyczącego kontyngentów ustanowionego w ust. 1 zgodnie z decyzjami stron Protokołu.
4. W następstwie uzasadnionego wniosku właściwego organu państwa członkowskiego i uwzględniając cele niniejszego rozporządzenia oraz w świetle wszelkich danych dostarczonych przez Europejską Agencję Leków, Komisja może wyjątkowo, w drodze aktów wykonawczych, udzielić autoryzacji na zwolnienie trwające maksymalnie cztery lata, wyłączające z wymogu dotyczącego kontyngentów ustanowionego w ust. 1 wodorofluorowęglowodory do użycia w szczególnych zastosowaniach lub szczególne kategorie produktów lub urządzeń, w przypadku gdy we wniosku zostanie wykazane, że:
 - a) w przypadku tych szczególnych zastosowań, produktów lub urządzeń nie są dostępne rozwiązania alternatywne lub nie można ich stosować ze względów technicznych lub bezpieczeństwa lub z powodu zagrożeń dla zdrowia publicznego; oraz

- b) nie można zapewnić wystarczających dostaw wodorofluorowęglowodorów bez poniesienia nieproporcjonalnych kosztów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. Emisję wodorofluorowęglowodorów podczas produkcji uważa się za wprowadzoną do obrotu w roku, w którym nastąpiła.

6. Niniejszy artykuł oraz art. 17, 20–29 i 31 stosuje się również do wodorofluorowęglowodorów zawartych w przedmiotach polioliowych.

Artykuł 17

Określenie wartości odniesienia i przydział kontyngentów na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów

1. Do dnia 31 października 2024 r., a następnie co najmniej co 3 lata Komisja określa wartości odniesienia dla producentów i importerów, zgodnie z załącznikiem VII, dotyczące wprowadzania wodorofluorowęglowodorów do obrotu.

Komisja określa te wartości odniesienia dla wszystkich producentów i importerów, którzy wprowadzili do obrotu wodorofluorowęglowodory w ciągu poprzednich 3 lat, w drodze aktu wykonawczego określającego wartości odniesienia dla wszystkich producentów i importerów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

2. Producent lub importer może powiadomić Komisję o trwałym przejęciu lub nabyciu części jego działalności, o której mowa w niniejszym artykule, co skutkuje zmianą przypisania jego wartości odniesienia i wartości odniesienia jego następcy prawnego.

W tym celu Komisja może zażądać odpowiedniej dokumentacji. Dostosowane wartości odniesienia udostępnia się w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

3. Do dnia 1 czerwca 2024 r. i do dnia 1 kwietnia 2027 r., a następnie co najmniej co 3 lata, producenci i importerzy mogą składać za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych deklarację dotyczącą otrzymania kontyngentów z rezerwy, o których mowa w załączniku VIII.

4. Do dnia 31 grudnia 2024 r., a następnie co rok, Komisja przydziela każdemu producentowi i importerowi kontyngenty na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów na podstawie załącznika VIII. Producentów i importerów powiadamia się o kontyngentach za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

5. Warunkiem przydziału kontyngentów jest zapłacenie kwoty należnej, która wynosi trzy euro za każdą tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla w ramach kontyngentu, który ma zostać przydzielony. Producentów i importerów powiadamia się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych o całkowitej kwocie należnej za obliczony dla nich przydział maksymalnego kontyngentu na następny rok kalendarzowy oraz o terminie dokonania płatności. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić szczegółowe ustalenia dotyczące płatności należnej kwoty. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Producenci i importerzy mogą zapłacić tylko za część proponowanego im obliczonego przydziału maksymalnego kontyngentu. W takim przypadku tym producentom i importerom przydziela się kontyngent odpowiadający płatności dokonanej w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Do dnia 31 grudnia 2027 r. Komisja nieodpłatnie dokonuje ponownego rozdzielenia kontyngentów, za które nie dokonano płatności w ustalonym terminie, wyłącznie na rzecz tych producentów i importerów, którzy zapłacili całkowitą kwotę należną za ich obliczony przydział maksymalnego kontyngentu, o którym mowa w akapicie pierwszym, i którzy złożyli deklarację, o której mowa w ust. 3. Rozdziału tego dokonuje się na podstawie udziału każdego producenta lub importera w sumie wszystkich obliczonych maksymalnych kontyngentów proponowanych tym producentom i importerom i w pełni przez nich opłaconych. Od dnia 1 stycznia 2028 r. kontyngent, za który nie dokonano płatności w ustalonym terminie, zostaje anulowany.

Komisja ma prawo nie przydzielić w całości maksymalnej ilości, o której mowa w załączniku VII, lub przydzielić dodatkowe kontyngenty, na wypadek problemów z realizacją w okresie objętym przydziałem.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany ust. 5 niniejszego artykułu w odniesieniu do kwot należnych za przydział kontyngentów oraz mechanizmu przydziału pozostałych kontyngentów, aby zrekompensować inflację.

7. Co roku lub częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja po konsultacji z zainteresowanymi stronami ocenia wpływ systemu stopniowego zmniejszania kontyngentów określonego w załączniku VII na unijny rynek pomp ciepła, biorąc pod uwagę w szczególności istotne czynniki, zmiany cen fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załącznika I, wskaźnik wzrostu pomp ciepła nadal wymagających tego rodzaju gazów, wprowadzanie na rynek alternatywnej technologii oraz poziom docelowego tempa wdrażania pomp ciepła przewidzianego w planie REPowerEU. Komisja uwzględni wnioski z tych ocen w odpowiednim corocznym sprawozdaniu z działań w zakresie klimatu.

Jeżeli ocena wykaże poważny niedobór fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załącznika I na potrzeby wdrażania pomp ciepła, który mógłby zagrozić realizacji celów REPowerEU w zakresie wdrażania pomp ciepła, Komisja przyjmuje zgodnie z art. 32 akty delegowane w celu zmiany załącznika VII pozwalającej na wprowadzenie do obrotu, oprócz kontyngentów określonych w załączniku VII, ilości fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I i wynoszących odpowiednio do 4 410 247 ton ekwiwalentu CO₂ rocznie w latach 2025–2026 i do 1 425 536 ton ekwiwalentu CO₂ rocznie w latach 2027–2029.

W przypadku przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, dodatkowe kontyngenty zostają przydzielone producentom i importerom, którzy w poprzednim roku zgłosili na podstawie art. 26 stosowanie pomp ciepła jako jednej z najważniejszych kategorii zastosowań substancji, na podstawie ich wniosku złożonego za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

8. Dochody wygenerowane z kwoty z tytułu przydziału kontyngentu stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽²⁶⁾. Dochody te przeznacza się na program LIFE i dział 7 wieloletnich ram finansowych (Europejska administracja publiczna), aby pokryć koszty personelu zewnętrznego zajmującego się zarządzaniem przydziałem kontyngentów, usługami informatycznymi i systemami wydawania licencji w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia i zapewnienia przestrzegania Protokołu. Dochody przeznaczone na pokrycie tych kosztów nie mogą przekraczać maksymalnej rocznej kwoty 3 mln EUR. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów wprowadza się do budżetu ogólnego.

Artykuł 18

Warunki rejestracji i otrzymywania przydziałów kontyngentów

1. Kontyngenty przydziela się wyłącznie producentom lub importerom, którzy mają siedzibę na terytorium Unii lub którzy wyznaczili wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za przestrzeganie niniejszego rozporządzenia i wymogów tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

2. Jedynie producenci i importerzy, którzy mają doświadczenie w prowadzeniu działalności handlowej związanej z chemicjami lub w serwisowaniu urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, lub ochrony przeciwpożarowej lub pomp ciepła przez 3 kolejne lata przed okresem objętym przydziałem kontyngentu, mogą złożyć deklarację, o której mowa w art. 17 ust. 3, lub otrzymać przydział kontyngentu na tej podstawie zgodnie z art. 17 ust. 4. Producenci i importerzy przedkładają na wniosek Komisji dowody potwierdzające ten fakt.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. W celu rejestracji w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych producenci i importerzy podają adres siedziby podmiotowi, pod którym prowadzą działalność. Pod tym samym adresem może być zarejestrowany tylko jeden podmiot.

Do celów złożenia deklaracji dotyczącej kontyngentów na podstawie art. 17 ust. 3 i otrzymania przydziału kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4 oraz do celów określenia wartości odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1 wszystkich podmiotów mających tego samego beneficjenta rzeczywistego uznaje się za jeden podmiot. Tylko ten jeden podmiot, który został zarejestrowany w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych jako pierwszy, jest uprawniony do wartości odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1 oraz do przydziału kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4, chyba że beneficjent rzeczywisty wskaże inaczej.

Artykuł 19

Produkty i urządzenia fabrycznie napełnione wodorofluorowęglowodorami

1. Urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne, pompy ciepła oraz inhalatory ciśnieniowe z dozownikiem fabrycznie napełnione substancjami wymienionymi w sekcji 1 załącznika I są wprowadzane do obrotu wyłącznie w przypadku, gdy te substancje, którymi fabrycznie napełnione są produkty lub urządzenia, są wliczone do systemu kontyngentów, o którym mowa w niniejszym rozdziale.

Zakaz określony w akapicie pierwszym ma zastosowanie do takich inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem od dnia 1 stycznia 2025 r.

2. Przy wprowadzaniu do obrotu fabrycznie napełnionych produktów lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, producenci i importerzy produktów lub urządzeń zapewniają, aby przestrzeganie ust. 1 było w pełni udokumentowane, i sporządzają w tym względzie deklarację zgodności.

Sporządzając deklarację zgodności, producenci i importerzy produktów lub urządzeń przyjmują odpowiedzialność za przestrzeganie niniejszego ustępu i ust. 1.

Producenci i importerzy produktów lub urządzeń przechowują dokumentację oraz deklarację zgodności przez co najmniej 5 lat po wprowadzeniu tych produktów lub urządzeń do obrotu oraz udostępniają je na żądanie właściwego organu danego państwa członkowskiego lub Komisji.

3. W przypadku gdy wodorofluorowęglowodory zawarte w produktach lub urządzeniach, o których mowa w ust. 1, nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem produktów lub urządzeń, importerzy tych produktów lub urządzeń zapewniają, aby do dnia 30 kwietnia 2025 r., a następnie co roku, dokładność dokumentacji, deklaracji zgodności i prawdziwość ich sprawozdań na podstawie art. 26 ust. 7 była potwierdzana w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego na wystarczającym poziomie pewności przez niezależnego audytora zarejestrowanego w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Niezależny audytor musi być:

- a) akredytowany na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁷⁾; lub
- b) akredytowany do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności, o której mowa w ust. 2, weryfikacji prowadzonej przez niezależnego audytora i akredytacji audytorów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. Importer produktów lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, którzy nie ma siedziby w Unii, wyznacza wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za przestrzeganie niniejszego rozporządzenia. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

⁽²⁷⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do podmiotów wprowadzających do obrotu wodorofluorowęglowodory w ilości mniejszej niż 10 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, zawartych w produktach lub urządzeniach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 20

Portal fluorowanych gazów cieplarnianych

1. Komisja ustanawia elektroniczny system zarządzania systemem kontyngentów, wymogów w zakresie wydawania licencji na przywóz i wywóz oraz obowiązków w zakresie sprawozdawczości dotyczącej fluorowanych gazów cieplarnianych i zapewnia jego funkcjonowanie (zwany dalej „portalem fluorowanych gazów cieplarnianych”).
2. Komisja zapewnia wzajemne połączenie portalu fluorowanych gazów cieplarnianych z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw (EU CSW-CERTEX) ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2022/2399.
3. Państwa członkowskie zapewniają wzajemne połączenie swoich krajowych środowisk jednego okienka w dziedzinie cel z EU CSW-CERTEX w celu wymiany informacji z portalem fluorowanych gazów cieplarnianych.
4. Podmioty muszą posiadać ważną rejestrację w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych, zanim podejmą którekolwiek z następujących działań:
 - a) przywóz lub wywóz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane, z wyjątkiem czasowego składowania w rozumieniu art. 5 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - b) złożenie deklaracji zgodnie z art. 17 ust. 3;
 - c) otrzymanie przydziału kontyngentu do celów wprowadzania do obrotu wodorofluorowęglowodórów zgodnie z art. 17 ust. 4 lub dokonanie lub otrzymanie przeniesienia kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 1, lub dokonanie lub otrzymanie upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 2, lub przekazanie tego upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z art. 21 ust. 3;
 - d) dostarczanie lub otrzymywanie wodorofluorowęglowodórów do celów wymienionych w art. 16 ust. 2 lit. a)–e);
 - e) prowadzenie wszelkiej innej działalności wymagającej sprawozdawczości na podstawie art. 26;
 - f) otrzymywanie praw do produkcji na podstawie art. 14 oraz dokonywanie lub otrzymywanie przeniesienia i autoryzacji w zakresie praw do produkcji, o których mowa w art. 15;
 - g) weryfikacja sprawozdań, o których mowa w art. 19 ust. 3 i art. 26 ust. 8.

Rejestracja w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych jest ważna dopiero po zatwierdzeniu jej przez Komisję i tak długo, jak długo nie zostanie zawieszona lub uchylona przez Komisję lub wycofana przez dany podmiot.

5. Ważna rejestracja w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych w momencie przywozu lub wywozu stanowi licencję wymaganą na mocy art. 22.
6. Komisja, w niezbędnym zakresie w drodze aktów wykonawczych wyjaśnia zasady rejestracji w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych, aby zapewnić jego sprawne funkcjonowanie i zgodność z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
7. Właściwe organy, w tym organy celne, państw członkowskich mają dostęp do portalu fluorowanych gazów cieplarnianych, aby umożliwić wdrożenie odpowiednich wymogów i kontroli. Dostęp organów celnych do portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zapewnia się za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.

Właściwe organy państw członkowskich i Komisja zapewniają poufność danych zawartych w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Nie później niż 3 miesiące po zakończeniu przydziału na dany rok Komisja podaje do wiadomości publicznej:

- a) wykaz posiadaczy kontyngentów;
- b) wykaz podmiotów podlegających wymogom w zakresie sprawozdawczości określonym w art. 26.

8. Wszelkie wnioski producentów i importerów o korektę informacji zarejestrowanych przez nich w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych i dotyczących przeniesień kontyngentów, o których mowa w art. 21 ust. 1, upoważnień do wykorzystania kontyngentów, o których mowa w art. 21 ust. 2, lub przekazywania upoważnień, o którym mowa w art. 21 ust. 3, bez zbędnej zwłoki przekazuje się Komisji za zgodą wszystkich podmiotów uczestniczących w transakcji, najpóźniej do 31 marca roku następującego po roku, w którym zarejestrowano, odpowiednio, przeniesienie kontyngentu lub upoważnienie do wykorzystania kontyngentu lub przekazanie upoważnienia. Wniosek uzasadnia się dowodami potwierdzającymi, że chodzi o błąd pisarski.

Niezależnie od akapitu pierwszego wnioski o korektę danych mające negatywny wpływ na uprawnienia innych producentów i importerów, którzy nie są zaangażowani w transakcję podstawową, są odrzucane.

Artykuł 21

Przenoszenie kontyngentów i upoważnienie do wykorzystania kontyngentów do wprowadzenia do obrotu wodorofluorowęglowodorów w przywożonych urządzeniach

1. Każdy producent lub importer, dla którego ustalono wartość odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1, może przenieść w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych swój przydział kontyngentu na podstawie art. 17 ust. 4 w całości lub w części na rzecz innego producenta lub importera w Unii lub innego producenta lub importera, który jest reprezentowany w Unii przez wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Kontyngentu przeniesionego na podstawie akapitu pierwszego nie można przenieść po raz drugi.

2. Każdy producent lub importer, dla którego ustalono wartość odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1, może upoważnić na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych podmiot w Unii lub podmiot reprezentowany w Unii przez wyłącznego przedstawiciela, o którym mowa w art. 19 ust. 5, do wykorzystania w całości lub w części swojego kontyngentu do celów przywozu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w art. 19.

Przedmiotowe ilości wodorofluorowęglowodorów uznaje się za wprowadzone do obrotu przez upoważniającego producenta lub importera w momencie udzielenia upoważnienia.

3. Każdy podmiot otrzymujący upoważnienie może przekazać danemu podmiotowi to upoważnienie do wykorzystania kontyngentu otrzymane zgodnie z ust. 2 w portalu fluorowanych gazów cieplarnianych do celów przywozu fabrycznie napełnionych urządzeń, o których mowa w art. 19. Przekazanie upoważnienia nie można przekazać po raz drugi.

4. Przeniesienia kontyngentów, upoważnienia do wykorzystania kontyngentów oraz przekazanie upoważnień dokonywane za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych są ważne tylko wtedy, gdy podmiot, który je otrzymuje, akceptuje je za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ V

Handel

Artykuł 22

Przywóz i wywóz

1. Przywóz i wywóz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń zawierających te gazy lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów podlega obowiązkowi przedstawienia organom celnym ważnej licencji wydanej przez Komisję zgodnie z art. 20 ust. 4 i 5, z wyjątkiem przypadków czasowego składowania.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do produktów i urządzeń stanowiących rzeczy osobiste.

2. Fluorowane gazy cieplarniane przywożone do Unii uznaje się za gazy pierwotne.
3. Od dnia 12 marca 2025 r. zabrania się wywozu pianek, aerozoli technicznych, stacjonarnych urządzeń chłodniczych i stacjonarnych urządzeń klimatyzacyjnych oraz stacjonarnych pomp ciepła, o których mowa w załączniku IV i które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 1 000 lub większym lub których działanie jest od nich zależne.

Zakaz określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania do sprzętu wojskowego lub do produktów i urządzeń, które mogą być wprowadzane do obrotu w Unii zgodnie z załącznikiem IV.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 Komisja może w wyjątkowych przypadkach na uzasadniony wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego i z uwzględnieniem celów niniejszego rozporządzenia, udzielić autoryzacji w drodze aktów wykonawczych na wywóz produktów i urządzeń, o których mowa w ust. 3, jeżeli zostanie wykazane, że z uwagi na wartość ekonomiczną i przewidywany pozostały okres użytkowania danego towaru zakaz wywozu stanowiłby nieproporcjonalne obciążenie dla eksportera. Taki wywóz jest dozwolony tylko wtedy, gdy jest zgodny z prawem krajowym kraju przeznaczenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

5. Podmioty z siedzibą na terytorium Unii podejmują wszelkie niezbędne środki, aby wywóz urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła nie naruszał ograniczeń przywozowych zgłoszonych na mocy Protokołu przez państwo przywozu.

Artykuł 23

Kontrola handlu

1. Organy celne i organy nadzoru rynku egzekwują zakazy i inne ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do przywozu i wywozu.
2. Do celów dopuszczenia do swobodnego obrotu podmiot posiadający kontyngent lub upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia i zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest importerem wskazanym w zgłoszeniu celnym.

Do celów przywozu innych niż dopuszczenie do swobodnego obrotu podmiot zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest zgłaszającym wskazanym w zgłoszeniu celnym, który ma pozwolenie na korzystanie z procedury specjalnej innej niż tranzyt, chyba że nastąpi przeniesienie praw i obowiązków na podstawie art. 218 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 pozwalające innej osobie na bycie zgłaszającym. W przypadku procedury tranzytu osobą uprawnioną do korzystania z procedury jest podmiot posiadający kontyngent lub upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Do celów wywozu podmiot zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20 jest eksporterem wskazanym w zgłoszeniu celnym.

3. W przypadku przywozu fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest zależne od takich gazów, importer lub – w przypadku jego braku – zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym lub w deklaracji do czasowego składowania, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym w stosownych przypadkach przekazuje organom celnym w zgłoszeniu celnym następujące informacje, stosownie do przypadku:

- a) numer identyfikacyjny rejestracji na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych;
- b) numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI);
- c) masę netto gazów luzem i gazów zawartych w produktach i urządzeniach oraz w ich częściach;

- d) kod towaru, pod którym są sklasyfikowane towary;
- e) liczbę ton ekwiwalentu CO₂ gazów luzem i gazów w napełnionych nimi produktach lub urządzeniach oraz w ich częściach.

4. Przed dopuszczeniem towarów do swobodnego obrotu organy celne sprawdzają w szczególności, czy w przypadku dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu importer wskazany w zgłoszeniu celnym posiada kontyngent lub upoważnienia do wykorzystania kontyngentu zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Organy celne zapewniają, aby w przypadku przywozu importer wskazany w zgłoszeniu celnym lub – w przypadku jego braku – zgłaszający, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym był zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych zgodnie z art. 20.

5. W stosownych przypadkach organy celne przekazują informacje dotyczące odprawy celnej towarów na portal fluorowanych gazów cieplarnianych za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie ceł.

6. Importerzy fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I oraz w sekcji 1 załącznika II, przywożonych w pojemnikach nadających się do ponownego napełnienia udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu deklarację zgodności, o której mowa w art. 11 ust. 4, zawierającą dowody potwierdzające obowiązujące ustalenia dotyczące zwrotu pojemnika do ponownego napełnienia.

7. Importerzy fluorowanych gazów cieplarnianych udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu dowody, o których mowa w art. 4 ust. 6.

8. W momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu udostępnia się organom celnym deklarację zgodności i dokumentację, o której mowa w art. 19 ust. 2.

9. Podczas przeprowadzania kontroli opartych na analizie ryzyka w kontekście systemu zarządzania ryzykiem celnym oraz zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 organy celne weryfikują zgodność z przepisami dotyczącymi przywozu i wywozu określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W tej analizie ryzyka uwzględnia się w szczególności wszelkie dostępne informacje na temat prawdopodobieństwa nielegalnego handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz historię przestrzegania przepisów przez dany podmiot.

10. Na podstawie analizy ryzyka organ celny podczas przeprowadzania fizycznych kontroli celnych substancji, produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem w szczególności weryfikuje w odniesieniu do przywozu i wywozu:

- a) czy przedstawione towary odpowiadają towarom opisanym w licencji i zgłoszeniu celnym;
- b) czy przedstawiony produkt lub przedstawione urządzenie nie są objęte zakazami, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 3;
- c) czy towary są odpowiednio oznakowane zgodnie z art. 12, zanim zostaną dopuszczone do swobodnego obrotu.

Importer, a jeśli importer jest nieznan - odpowiednio zgłaszający lub eksporter udostępnia licencję organom celnym podczas kontroli zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

11. Organy celne lub organy nadzoru rynku wdrażają wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec próbom przywozu lub wywozu substancji, produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, które nie zostały jeszcze dopuszczone do wprowadzenia na obszar lub wyprowadzenia z obszaru.

12. Organy celne konfiskują lub zajmują pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, o których mowa w art. 11 ust. 3 akapit drugi lit. a) niniejszego rozporządzenia, z których korzystanie jest zabronione na mocy niniejszego rozporządzenia, w celu unieszkodliwienia przez zniszczenie zgodnie z art. 197 i 198 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, lub informują właściwe organy w celu zapewnienia konfiskaty i zajęcia takich pojemników w celu ich unieszkodliwienia przez zniszczenie. Ponadto organy nadzoru rynku wycofują takie pojemniki z obrotu lub odzyskują je zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

W innych przypadkach, niewymienionych w akapicie pierwszym, nielegalnego przywozu, późniejszej dostawy lub wywozu dokonanych z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, w szczególności gdy fluorowane gazy cieplarniane wymienione w sekcji 1 załącznika I są wprowadzane do obrotu luzem lub produkty i urządzenia są nimi napełniane z naruszeniem wymogów dotyczących kontyngentów i upoważnień określonych w niniejszym rozporządzeniu, organy celne lub organy nadzoru rynku mogą przyjąć alternatywne środki. Środki takie mogą obejmować sprzedaż na aukcji, pod warunkiem że późniejsze wprowadzenie do obrotu jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Wywóz fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji 1 załącznika I, w odniesieniu do których stwierdzono niezgodność po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu, jest zakazany.

13. Państwa członkowskie wyznaczają lub zatwierdzają urzędy celne lub inne miejsca oraz określają trasę do tych urzędów i miejsc zgodnie z art. 135 i 267 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w celu przedstawienia organom celnym fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz produktów i urządzeń, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, w miejscu ich wprowadzenia na obszar celny Unii lub w miejscu ich wyprowadzenia z tego obszaru. Kontrole przeprowadzane są zgodnie z przepisami krajowymi przez pracowników urzędu celnego lub przez inne upoważnione osoby, które są kompetentne w zakresie kwestii związanych z zapobieganiem nielegalnej działalności objętej niniejszym rozporządzeniem i mają dostęp do odpowiedniego sprzętu do przeprowadzania odpowiednich kontroli fizycznych w oparciu o analizę ryzyka.

Jedynie wyznaczone lub uznane urzędy celne lub inne miejsca, o których mowa w akapicie pierwszym, są uprawnione do wszczęcia lub zakończenia procedury tranzytu gazów oraz produktów lub urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Środki monitorowania nielegalnego handlu

1. Na podstawie regularnego monitorowania handlu fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz oceny potencjalnego ryzyka nielegalnego handlu związanego z przemieszczaniem fluorowanych gazów cieplarnianych, oraz produktów i urządzeń zawierających takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32, aby:

- a) uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez określenie kryteriów, które mają być brane pod uwagę przez właściwe organy państw członkowskich podczas przeprowadzania kontroli, zgodnie z art. 29, w celu ustalenia, czy podmioty wypełniają swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia;
- b) uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez określenie wymogów, które należy sprawdzić podczas monitorowania, zgodnie z art. 23, fluorowanych gazów cieplarnianych, oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, objętych procedurą czasowego składowania lub procedurą celną, w tym procedurą składowania celnego lub wolnego obszaru celnego, lub w znajdujących się w tranzycie przez obszar celny Unii;
- c) zmienić niniejsze rozporządzenie poprzez dodanie metod śledzenia fluorowanych gazów cieplarnianych wprowadzanych do obrotu w celu monitorowania, zgodnie z art. 22, przywozu i wywozu fluorowanych gazów cieplarnianych, oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, objętych czasowym składowaniem lub procedurą celną.

2. Przyjmując akt delegowany na podstawie ust. 1, Komisja uwzględni korzyści dla środowiska i skutki społeczno-gospodarcze metodologii, która ma zostać ustanowiona na podstawie lit. a), b) i c) tego ustępu.

Artykuł 25

Handel z państwami lub regionalnymi organizacjami integracji gospodarczej i z terytoriami nieobjętymi Protokołem

1. Od dnia 1 stycznia 2028 r. zakazuje się przywozu i wywozu wodorofluorowęglowodorów oraz produktów i urządzeń, które zawierają wodorofluorowęglowodory lub których działanie jest zależne od tych gazów, z i do państw lub regionalnych organizacji integracji gospodarczej, które nie wyraziły zgody na związane się postanowieniami Protokołu mającymi zastosowanie do tych gazów.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu oraz wywozu produktów i urządzeń przywożonych z dowolnego państwa lub dowolnej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1 i wywożonych do dowolnego takiego państwa lub dowolnej takiej organizacji, które to produkty i urządzenia wytworzono przy zastosowaniu wodorofluorowęglowodorów, lecz które nie zawierają gazów identyfikowanych jako wodorofluorowęglowodory, jak również zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń. Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględni odpowiednie decyzje podjęte przez strony Protokołu oraz, w odniesieniu do zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń, wszelkie okresowe wytyczne techniczne udzielane stronom Protokołu.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, Komisja w drodze aktów wykonawczych może autoryzować handel z dowolnym państwem lub dowolną regionalną organizacją integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1 wodorofluorowęglowodorami oraz produktami i urządzeniami, które zawierają takie gazy, których działanie jest od nich zależne lub które wytworzono przy zastosowaniu co najmniej jednego takiego gazu, w zakresie, w jakim – zgodnie z art. 4 ust. 8 Protokołu – dane państwo lub dana regionalna organizacja integracji gospodarczej zostały na spotkaniu stron Protokołu uznane za postępujące zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

4. Z zastrzeżeniem ewentualnej decyzji podjętej przez strony Protokołu, o której mowa w ust. 2, ust. 1 odnosi się do każdego terytorium nieobjętego Protokołem, podobnie jak takie decyzje odnoszą się do każdego państwa lub każdej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w rozumieniu ust. 1.

5. Tam, gdzie władze terytorium nieobjętego Protokołem postępują zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu, Komisja w drodze aktów wykonawczych podejmuje decyzję o niestosowaniu części lub wszystkich przepisów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do tego terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

Sprawozdawczość i gromadzenie danych dotyczących emisji

Artykuł 26

Sprawozdawczość podmiotów

1. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy producent, importer i eksporter, który w poprzednim roku kalendarzowym wyprodukował, przywiózł lub wywiózł wodorofluorowęglowodory lub więcej niż jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ innych fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy. Niniejszy ustęp ma także zastosowanie do wszystkich podmiotów otrzymujących kontyngenty na podstawie art. 21 ust. 1.

Do dnia 31 marca 2024 r., a następnie co roku, każdy producent lub importer, któremu przydzielono kontyngenty na podstawie art. 17 ust. 4 lub któremu przekazano kontyngenty na podstawie art. 21 ust. 1, ale nie wprowadził żadnych ilości wodorofluorowęglowodorów do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, przedkłada Komisji tzw. oświadczenie o braku obowiązku sprawozdawczego.

2. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym zniszczył wodorofluorowęglowodory lub więcej niż jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ innych fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

3. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym zastosował jako substrat co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych określonych w załączniku I, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

4. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który w poprzednim roku kalendarzowym wprowadził do obrotu co najmniej 10 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów lub co najmniej 100 ton ekwiwalentu CO₂ innych fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w produktach lub urządzeniach, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

5. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który otrzymał jakiegokolwiek ilości wodorofluorowęglowodorów, o których mowa w art. 16 ust. 2, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy producent lub importer, który wprowadził do obrotu wodorofluorowęglowodory do celów produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikami służących do podawania składników farmaceutycznych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX. Producenci takich inhalatorów ciśnieniowych z dozownikami przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX dotyczące otrzymanych wodorofluorowęglowodorów.

6. Do dnia 31 marca 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który zregenerował ilości przekraczające jedną tonę metryczną lub 100 ton ekwiwalentu CO₂ fluorowanych gazów cieplarnianych, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku IX w odniesieniu do każdej z tych substancji za ten rok kalendarzowy.

7. Do dnia 30 kwietnia 2025 r., a następnie co roku, każdy importer urządzeń, który wprowadził do obrotu fabrycznie napełnione urządzenia, o których mowa w art. 19, zawierające co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów, w przypadku gdy te wodorofluorowęglowodory nie zostały wprowadzone do obrotu przed napełnieniem nimi urządzeń, przedkłada Komisji sprawozdanie weryfikacyjne wydane na podstawie art. 19 ust. 3.

8. Do dnia 30 kwietnia 2025 r., a następnie co roku, każdy podmiot, który na podstawie ust. 1 składa sprawozdanie z wprowadzenia do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym co najmniej 1 000 ton ekwiwalentu CO₂ wodorofluorowęglowodorów, zapewnia dodatkowo, by prawdziwość tego sprawozdania została potwierdzona – na wystarczającym poziomie pewności – przez niezależnego audytora. Audytor ten musi być zarejestrowany na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych oraz być akredytowany:

- a) na podstawie dyrektywy 2003/87/WE; lub
- b) do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

Transakcje, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. c), są weryfikowane niezależnie od ilości będących ich przedmiotem.

Komisja może zwrócić się do podmiotu o zapewnienie, aby prawdziwość jego sprawozdania została potwierdzona przez niezależnego audytora na wystarczającym poziomie pewności, niezależnie od ilości, których dotyczy sprawozdanie, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia przestrzegania przez ten podmiot niniejszego rozporządzenia.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić szczegóły weryfikacji sprawozdań i akredytacji audytorów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

9. Wszelkie sprawozdania i weryfikacje, o których mowa w niniejszym artykule, przeprowadza się za pośrednictwem portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format przekazywania sprawozdań, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 27

Gromadzenie danych o emisjach

Państwa członkowskie ustalają systemy składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w celu uzyskania danych dotyczących emisji.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie umożliwiają rejestrowanie informacji zgromadzonych zgodnie z art. 7 za pośrednictwem scentralizowanego systemu elektronicznego.

Komisja może przedstawić wytyczne dotyczące projektowania scentralizowanego systemu elektronicznego przez państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ VII

Egzekwowanie przepisów

Artykuł 28

Współpraca i wymiana informacji

1. W przypadku gdy jest to wymagane do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, właściwe organy każdego państwa członkowskiego, w tym organy celne, organy nadzoru rynku, organy ds. ochrony środowiska i wszelki inny właściwy organ odpowiedzialny za kontrolę, współpracują ze sobą, z właściwymi organami innych państw członkowskich, z Komisją oraz, w stosownych przypadkach, z organami administracyjnymi państw trzecich.

Jeżeli do zapewnienia właściwego wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem celnym konieczna jest współpraca z organami celnymi, właściwe organy państw członkowskich przekazują organom celnym wszystkie niezbędne informacje zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. Jeżeli organy celne, organy nadzoru rynku lub jakiegokolwiek inny właściwy organ państwa członkowskiego wykryją naruszenie niniejszego rozporządzenia, ten właściwy organ powiadamia organ ds. ochrony środowiska lub, jeżeli nie jest on właściwym organem, inny organ odpowiedzialny za egzekwowanie kar zgodnie z art. 31.

3. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość skutecznego dostępu do wszelkich informacji niezbędnych do egzekwowania niniejszego rozporządzenia oraz możliwość wymiany tych informacji między nimi. Zakres tych informacji obejmuje dane celne, informacje dotyczące własności i sytuacji finansowej, wszelkie naruszenia prawa ochrony środowiska, a także dane zapisane na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, udostępnia się również właściwym organom innych państw członkowskich oraz Komisji, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia egzekwowania niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy niezwłocznie informują Komisję o naruszeniach art. 16 ust. 1.

4. Właściwe organy zawiadamiają właściwe organy innych państw członkowskich, jeżeli stwierdzą naruszenie niniejszego rozporządzenia, które może dotyczyć więcej niż jednego państwa członkowskiego. Właściwe organy informują w szczególności właściwe organy innych państw członkowskich w przypadku wykrycia na rynku odpowiedniego produktu niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, aby umożliwić jego zajęcie, konfiskatę, wycofanie z obrotu lub odzyskanie w celu unieszkodliwienia.

Do celów wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym wykorzystuje się system zarządzania ryzykiem celnym.

Organy celne wymieniają również wszelkie istotne informacje dotyczące naruszeń niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97 ⁽²⁸⁾ oraz, w razie potrzeby, zwracają się o pomoc do pozostałych państw członkowskich i Komisji.

Artykuł 29

Obowiązek przeprowadzania kontroli

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole w celu ustalenia, czy podmioty wypełniają swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

2. Kontrole przeprowadza się zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, w ramach którego uwzględnia się w szczególności historię przestrzegania przepisów przez podmioty, ryzyko niezgodności konkretnego produktu z niniejszym rozporządzeniem oraz wszelkie inne istotne informacje otrzymane od Komisji, organów celnych, organów nadzoru rynku, organów ds. ochrony środowiska i innych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za kontrolę lub od właściwych organów państw trzecich.

Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole również w przypadku, gdy są w posiadaniu dowodów lub innych istotnych informacji, w tym na podstawie uzasadnionych zastrzeżeń przekazanych przez osoby trzecie lub Komisję, dotyczących potencjalnej niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują:

- a) kontrole na miejscu w obiektach przeprowadzane z odpowiednią częstotliwością oraz weryfikację stosownej dokumentacji i urządzeń; oraz
- b) kontrole platform internetowych na podstawie niniejszego ustępu.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 ⁽²⁹⁾, w przypadku gdy platforma internetowa objęta zakresem rozdziału III sekcja 4 tego rozporządzenia umożliwia zawieranie umów na odległość z podmiotami oferującymi fluorowane gazy cieplarniane lub produkty i urządzenia, które zawierają takie gazy, właściwe organy państw członkowskich sprawdzają, czy podmioty, fluorowane gazy cieplarniane, oferowane produkty lub urządzenia spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Właściwe organy państw członkowskich informują Komisję i odpowiednie właściwe organy, o których mowa w art. 49 rozporządzenia (UE) 2022/2065, oraz współpracują z nimi w celu zapewnienia zgodności z tym rozporządzeniem.

Kontrole przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia podmioty, z wyjątkiem sytuacji, kiedy wcześniejsze powiadomienie jest niezbędne do zapewnienia skuteczności kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty udzielały właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy w celu umożliwienia tym organom przeprowadzenia kontroli przewidzianych w niniejszym artykule.

4. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą protokoły kontroli, wskazujące w szczególności ich charakter i wyniki, jak również środków wprowadzonych w przypadku niezgodności. Protokoły wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej 5 lat.

5. Każde państwo członkowskie może, na wniosek innego państwa członkowskiego, przeprowadzić kontrole lub inne formalne dochodzenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego i podejrzewanych o udział w nielegalnym przemieszczaniu gazów, produktów lub urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwo członkowskie składające wniosek jest informowane o wyniku kontroli lub dochodzenia.

6. Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może wystąpić do właściwych organów państw członkowskich i do podmiotów o przekazanie wszelkich niezbędnych informacji. Występując do podmiotu o przekazanie informacji, Komisja przesyła równocześnie kopię żądania do właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium mieści się siedziba podmiotu.

7. Komisja podejmuje odpowiednie działania ukierunkowane na wspieranie należytej wymiany informacji i współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, jak również między właściwymi organami i Komisją. Komisja podejmuje odpowiednie kroki w celu ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób zgłaszających takie naruszenia

W odniesieniu do przypadków zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz w kwestiach ochrony osób zgłaszających takie naruszenia zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2019/1937.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

ROZDZIAŁ VIII

Kary, forum konsultacyjne, procedura komitetowa i wykonywanie przekazanych uprawnień

Artykuł 31

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE ⁽³⁰⁾ państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania tych kar. Przed dniem 1 stycznia 2026 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz powiadamiają niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.

2. Kary są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz są ustalane z należyтым uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, następujących kwestii:

- a) charakteru i wagi naruszenia;
- b) populacji ludzkiej lub środowiska, na które naruszenie wpłynęło, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- c) wszelkich wcześniejszych naruszeń niniejszego rozporządzenia przez podmiot ponoszący odpowiedzialność;
- d) sytuacji finansowej podmiotu ponoszącego odpowiedzialność.

3. Kary te obejmują:

- a) administracyjne kary finansowe zgodnie z ust. 4; jednakże państwa członkowskie mogą także – lub alternatywnie – stosować sankcje karne, pod warunkiem że są one równie skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające jak finansowe kary administracyjne;
- b) konfiskatę lub zajęcie, wycofanie lub usunięcie z obrotu lub przejęcie przez właściwe organy państw członkowskich towarów uzyskanych niezgodnie z prawem;
- c) tymczasowy zakaz stosowania, produkcji, przywozu, wywozu lub wprowadzania do obrotu danych substancji zubożających warstwę ozonową lub produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest od nich zależne, w przypadku poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń.

4. Administracyjne kary finansowe, o których mowa w ust. 3 lit. a), są proporcjonalne do szkód wyrządzonych środowisku, stosownie do przypadku, i skutecznie pozbawiają osoby odpowiedzialne korzyści ekonomicznych uzyskanych z dokonanych naruszeń. Wysokość administracyjnych kar finansowych stopniowo wzrasta w przypadku powtarzających się naruszeń.

W przypadku niezgodnych z prawem produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych lub produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy lub których działanie jest od nich zależne, maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi co najmniej pięciokrotność wartości rynkowej danych gazów lub produktów i urządzeń. W przypadku powtarzających się naruszeń w okresie pięciu lat maksymalna wysokość administracyjnej kary finansowej jest co najmniej ośmiokrotnością rynkowej wartości danych gazów lub produktów i urządzeń.

5. Oprócz kar, o których mowa w ust. 1, podmiotom, które przekroczyły kontyngent na wprowadzenie do obrotu wodorofluorowęglowodórów, przydzielony im zgodnie z art. 17 ust. 4 lub przeniesiony na ich rzecz zgodnie z art. 21 ust. 1, na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, można przyznać wyłącznie zredukowany kontyngent.

Wielkość redukcji oblicza się jako 200 % ilości, o którą został przekroczony kontyngent. Jeżeli wielkość redukcji jest większa niż ilość do przydzielenia zgodnie z art. 17 ust. 4 jako kontyngent na tę część okresu objętego przydziałem, która rozpoczyna bieg od stwierdzenia przekroczenia kontyngentu, nie przydziela się żadnego kontyngentu na ten okres przydziału, a kontyngent na następne okresy przydziału zostaje zmniejszony w podobny sposób do czasu potrącenia całkowitej wielkości redukcji. Redukcje zapisuje się na portalu fluorowanych gazów cieplarnianych.

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

*Artykuł 32***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 12, art. 12 ust. 18, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 i 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 11 marca 2024 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 12, art. 12 ust. 18, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 i 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 12, art. 12 ust. 18, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 6, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 i 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 33***Forum konsultacyjne**

Komisja ustanawia forum konsultacyjne w celu przekazywania opinii i wiedzy fachowej w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia. Regulamin forum konsultacyjnego jest ustalany przez Komisję i publikowany. W forum konsultacyjnym uczestniczy, w stosownych przypadkach, Europejska Agencja Leków.

*Artykuł 34***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet do spraw fluorowanych gazów cieplarnianych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ IX

Przepisy przejściowe i końcowe*Artykuł 35***Przegląd**

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących aktualizacji załączników I, II, III oraz VI w kwestii współczynnika globalnego ocieplenia gazów wymienionych w tych załącznikach zgodnie z art. 32, jeżeli jest to konieczne w świetle nowych sprawozdań oceniających przyjętych przez IPCC lub nowych sprawozdań Zespołu ds. Oceny Naukowej ustanowionego na mocy protokołu.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany wykazów gazów w załącznikach I, II i III, w przypadku gdy Zespół ds. Oceny Naukowej lub inny organ o równoważnym statusie stwierdzi, że takie gazy mają znaczący wpływ na klimat i w przypadku gdy takie gazy są wywożone, przywożone, produkowane lub wprowadzane do obrotu w znaczących ilościach.

3. Do dnia 1 lipca 2027 r. Komisja opublikuje sprawozdanie oceniające, czy istnieją racjonalnie pod względem kosztów, możliwe do wykonania pod względem technicznym, energooszczędne i wiarygodne rozwiązania alternatywne, umożliwiające zastąpienie fluorowanych gazów cieplarnianych w ruchomych urządzeniach chłodniczych i ruchomych urządzeniach klimatyzacyjnych, a w stosownym przypadku przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę wykazu zawartego w załączniku IV.

4. Do dnia 1 lipca 2028 r. Komisja opublikuje sprawozdanie oceniające wpływ niniejszego rozporządzenia na sektor ochrony zdrowia, w szczególności na dostępność inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych, a także wpływ na rynek urządzeń chłodzących stosowanych w połączeniu z akumulatorami.

5. Komisja publikuje sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia do dnia 1 stycznia 2030 r.

Sprawozdanie zawiera ocenę następujących kwestii:

- a) czy istnieją racjonalne pod względem kosztów, możliwe do wykonania pod względem technicznym, energooszczędne, wystarczająco dostępne i wiarygodne rozwiązania alternatywne, które umożliwiają zastąpienie fluorowanych gazów cieplarnianych w produktach i urządzeniach wymienionych w załączniku IV objętych zakazami, które nie zaczęły jeszcze obowiązywać w momencie dokonywania oceny, w szczególności w produktach i urządzeniach objętych całkowitym zakazem dotyczącym fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym w klimatyzatorach typu split i pompach ciepła;
- b) rozwój sytuacji międzynarodowej istotny dla sektora żeglugi oraz potencjalne rozszerzenie zakresu wymogów dotyczących ograniczania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych na statkach;
- c) potencjalne rozszerzenie zakresu zakazu wywozu, o którym mowa w art. 22 ust. 3, z uwzględnieniem m.in. potencjalnie zwiększonej globalnej dostępności produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane o niskim GWP lub ich naturalne alternatywy oraz zmian wynikających z protokołu;
- d) potencjalne włączenie do wymogu dotyczącego kontyngentu określonego w art. 16 ust. 1 wodorofluorowęglowodórów do celów wymienionych w art. 16 ust. 2, w szczególności wodorofluorowęglowodórów dostarczanych bezpośrednio przez producenta lub importera podmiotowi stosującemu je do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
- e) ryzyko nadmiernego ograniczenia konkurencji na rynku ze względu na zakazy i związane z nimi wyjątki na podstawie art. 13 ust. 9, w szczególności dotyczące rozdzielnic elektrycznych wysokiego napięcia o napięciu powyżej 145 kV lub prądzie zwarcia powyżej 50 kA.

W stosownych przypadkach Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy, który może obejmować zmiany w załączniku IV.

6. Przed dniem 1 stycznia 2040 r. Komisja dokonuje przeglądu zapotrzebowania na wodorofluorowęglowodory w sektorach, w których są one nadal stosowane, oraz stopniowego wycofywania kontyngentu HFC określonego w załączniku VII na 2050 r., w szczególności biorąc pod uwagę rozwój technologiczny, dostępność alternatyw dla wodorofluorowęglowodórów do odpowiednich zastosowań oraz cele klimatyczne Unii. W stosownych przypadkach przeglądowi towarzyszy wniosek ustawodawczy skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady.

7. Europejski Naukowy Komitet Doradczy ds. Zmiany Klimatu ustanowiony na mocy art. 10a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 ⁽¹⁾ może z własnej inicjatywy udzielać porad naukowych i wydawać sprawozdania na temat spójności niniejszego rozporządzenia z celami rozporządzenia (UE) 2021/1119 i międzynarodowymi zobowiązaniami Unii wynikającymi z porozumienia paryskiego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).

*Artykuł 36***Zmiana dyrektywy (UE) 2019/1937**

W części I sekcja E pkt 2 załącznika do dyrektywy (UE) 2019/1937 dodaje się ppkt w brzmieniu:

„(vi) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/563 z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych zmieniające dyrektywę (UE) 2019/1937 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 517/2014 (OJ L, 2024/573, 20.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>).”.

*Artykuł 37***Uchylenie i przepisy przejściowe**

1. Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 traci moc.
2. Art. 12 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 mający zastosowanie w dniu 10 marca 2024 r. stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2024 r.
3. Art. 14 ust. 2 akapit drugi i art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 mający zastosowanie w dniu 10 marca 2024 r. stosuje się nadal w odniesieniu do okresu sprawozdawczego od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.
4. Kontyngent przydzielony zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 pozostaje ważny do celów zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Wyłączenie wodorofluorowęglowodorów, o którym mowa w art. 15 ust. 2 akapit drugi lit. f) rozporządzenia (UE) nr 517/2014 ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2024 r.
5. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku X.

*Artykuł 38***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 12 i art. 17 ust. 5 stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Art. 20 ust. 2 i 3 oraz art. 23 ust. 5 stosuje się od dnia 3 marca 2025 r. w odniesieniu do dopuszczenia do obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, oraz do wszystkich innych procedur wwozu i do wywozu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lutego 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
H. LAHBIB

ZAŁĄCZNIK I

Fluorowane gazy cieplarniane, o których mowa w art. 2 lit. a) ⁽¹⁾ – wodorofluorowęglowodory, perfluorowęglowodory i inne związki fluorowane

Substancja			GWP ⁽¹⁾	GWP w 20-letnim horyzoncie czasowym ⁽²⁾ wyłącznie do celów informacyjnych
Oznakowanie przemysłowe	Nazwa chemiczna (nazwa zwyczajowa)	Wzór chemiczny		
<i>Sekcja 1: Wodorofluorowęglowodory (HFC)</i>				
HFC-23	trifluorometan (fluoroform)	CHF ₃	14 800	12 400
HFC-32	difluorometan	CH ₂ F ₂	675	2 690
HFC-41	fluorometan (fluorek metylu)	CH ₃ F	92	485
HFC-125	pentafluoroetan	CHF ₂ CF ₃	3 500	6 740
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoroetan	CHF ₂ CHF ₂	1 100	3 900
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoroetan	CH ₂ FCF ₃	1 430	4 140
HFC-143	1,1,2-trifluoroetan	CH ₂ FCHF ₂	353	1 300
HFC-143a	1,1,1-trifluoroetan	CH ₃ CF ₃	4 470	7 840
HFC-152	1,2-difluoroetan	CH ₂ FCH ₂ F	53	77,6
HFC-152a	1,1-difluoroetan	CH ₃ CHF ₂	124	591
HFC-161	fluoroetan (fluorek etylu)	CH ₃ CH ₂ F	12	17,4
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluoropropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220	5 850
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340	3 750
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluoropropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370	4 420
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluoropropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810	7 450
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693	2 680
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluoropropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030	3 170
HFC-365mfc	1,1,1,3,3-pentafluorobutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794	2 920
HFC-43-10mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluoropentan	CF ₃ CHFCF ₂ CF ₃	1 640	3 960

⁽¹⁾ Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

⁽²⁾ Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 lit. a) mieszaniny zawierające substancje wymienione w niniejszym załączniku uznaje się za fluorowane gazy cieplarniane objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Substancja			GWP 100 (¹)	GWP 20 (¹)
Oznakowanie przemysłowe	Nazwa chemiczna (nazwa zwyczajowa)	Wzór chemiczny		
<i>Sekcja 2: Perfluorowęglowodory (PFC)</i>				
PFC-14	tetrafluorometan (perfluorometan, tetrafluorek węgla)	CF ₄	7 380	5 300
PFC-116	heksafluoroetan (perfluoroetan)	C ₂ F ₆	12 400	8 940
PFC-218	oktafluoropropan (perfluoropropan)	C ₃ F ₈	9 290	6 770
PFC-3-1-10 (R-31-10)	dekafluorobutan (perfluorobutan)	C ₄ F ₁₀	10 000	7 300
PFC-4-1-12 (R-41-12)	dodekafluoropentan (perfluoropentan)	C ₅ F ₁₂	9 220	6 680
PFC-5-1-14 (R-51-14)	tetradekafluoroheksan (perfluoroheksan)	CF ₃ CF ₂ CF ₂ CF ₂ C- F ₂ CF ₃	8 620	6 260
PFC-c-318	oktafluorocyklobutan (perfluorocyklobutan)	c-C ₄ F ₈	10 200	7 400
PFC-9-1-18 (R-91-18)	perfluorodekalina	C ₁₀ F ₁₈	7 480	5 480
PFC-4-1-14 (R-41-14)	perfluoro-2-metylopentan	CF ₃ CFCF ₃ CF ₂ CF ₂ - CF ₃ (i-C ₆ F ₁₄)	7 370 (²)	(*)
<i>Sekcja 3: Inne związki (per)fluorowane i fluorowane nitryle</i>				
	heksafluorek siarki	SF ₆	24 300	18 200
	heptafluoroizobutanonitryl (2,3,3,3-tetrafluoro-2-(trifluorometylo)- propanonitryl)	Iso-C ₃ F ₇ CN	2 750	4 580

(¹) Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

(²) Droste i in. (2019), „Trends and Emissions of Six Perfluorocarbons in the Northern and Southern Hemisphere” [Tendencje dotyczące sześciu perfluorowęglowodorów i ich emisje na półkulach północnej i południowej], Atmospheric Chemistry and Physics. <https://acp.copernicus.org/preprints/acp-2019-873/acp-2019-873.pdf>.

(*) Współczynnik globalnego ocieplenia nie jest jeszcze dostępny.

ZAŁĄCZNIK II

**FLUOROWANE GAZY CIEPLARNIANE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 LIT. A) ⁽¹⁾ – NIENASYCONE
(CHLORO)WODOROFLUOROWĘGLOWODORY, SUBSTANCJE FLUOROWANE STOSOWANE
JAKO WZIEWNE ŚRODKI ZNIECZULAJĄCE I INNE SUBSTANCJE FLUOROWANE**

Substancja		GWP ⁽¹⁾	GWP w 20-letnim horyzoncie czasowym ⁽¹⁾ wyłącznie do celów informacyjnych
Nazwa zwyczajowa/oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny		
<i>Sekcja 1: Nienasycone (chloro)wodorofluorowęglowodory</i>			
HCFC-1224yd	CF ₃ CF=CHCl	0,06 ⁽²⁾	(*)
Trans- 1,2-difluoroetylen (HFC-1132) i izomery	CHF=CHF	>1	(*)
1,1-difluoroetylen (HFC-1132a)	CH ₂ =CF ₂	0,052	0,189
1,1,1,2,3,4,5,5,5(lub 1,1,1,3,4,4,5,5,5)-nonafluoro-4(lub 2)-(trifluorometylo)pent-2-en	CF ₃ CF=CFCFCF ₃ CF ₃ or CF ₃ CF ₃ C=CFCF ₂ CF ₃	1 ⁽³⁾	(*)
HFC-1234yf	CF ₃ CF = CH ₂	0,501	1,81
HFC-1234ze i izomery	CHF = CHCF ₃	1,37	4,94
HFC-1336mzz(E)	(E)-CF ₃ CH = CHCF ₃	17,9	64,3
HFC-1336mzz(Z)	(Z)-CF ₃ CH = CHCF ₃	2,08	7,48
HCFC-1233zd i izomery	CF ₃ CH = CHCl	3,88	14
HCFC-1233xf	CF ₃ CCl = CH ₂	1 ⁽³⁾	(*)
<i>Sekcja 2: Substancje fluorowane stosowane jako wzięwe środki znieczulające</i>			
HFE-347mmz1 (sewofluran) i izomery	(CF ₃) ₂ CHOCH ₂ F	195	702
HCFE-235ca2 (enfluran) i izomery	CHF ₂ OCF ₂ CHFCl	654	2 320
HCFE-235da2 (izofluran) i izomery	CHF ₂ OCHClCF ₃	539	1 930
HFE-236ea2 (desfluran) i izomery	CHF ₂ OCHF ₂ CF ₃	2 590	7 020
<i>Sekcja 3: Inne substancje fluorowane</i>			
Trójfluorek azotu	NF ₃	17 400	13 400
Fluorek siarczyny	SO ₂ F ₂	4 630	7 510

⁽¹⁾ Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.
⁽²⁾ Tokuhashi, K., T. Uchamaru, K. Takizawa, i S. Kondo (2018): „Rate Constants for the Reactions of OH Radical with the (E)/(Z) Isomers of CF₃CF=CHCl and CHF₂CF=CHCl” [Stałe szybkości reakcji rodnika OH z izomerami E-Z CF₃CF=CHCl i CHF₂CF=CHCl], The Journal of Physical Chemistry A 122:3120–3127.
^(*) Wartość standardowa, współczynnik globalnego ocieplenia nie jest jeszcze dostępny.
⁽³⁾ Współczynnik globalnego ocieplenia nie jest jeszcze dostępny.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 lit. a) mieszaniny zawierające substancje wymienione w niniejszym załączniku uznaje się za fluorowane gazy cieplarniane objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK III

Fluorowane gazy cieplarniane, o których mowa w art. 2 lit. A) ⁽¹⁾– Fluorowane etery, ketony i alkohole oraz Inne związki fluorowane

Substancja		GWP ⁽¹⁾	GWP w 20-letnim horyzoncie czasowym ⁽¹⁾ wyłącznie do celów informacyjnych
Nazwa zwyczajowa/oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny		
<i>Sekcja 1: Fluorowane etery, ketony i alkohole</i>			
HFE-125	CHF ₂ OCF ₃	14 300	13 500
HFE-134 (HG-00)	CHF ₂ OCHF ₂	6 630	12 700
HFE-143a	CH ₃ OCF ₃	616	2 170
HFE-245cb2	CH ₃ OCF ₂ CF ₃	747	2 630
HFE-245fa2	CHF ₂ OCH ₂ CF ₃	878	3 060
HFE-254cb2	CH ₃ OCF ₂ CHF ₂	328	1 180
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CF ₃	576	2 020
HFE-347pcf2	CHF ₂ CF ₂ OCH ₂ CF ₃	980	3 370
HFE-356pcc3	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CHF ₂	277	995
HFE-449s1 (HFE-7100)	C ₄ F ₉ OCH ₃	460	1 620
HFE-569sf2 (HFE-7200)	C ₄ F ₉ OC ₂ H ₅	60,7	219
HFE-7300	(CF ₃) ₂ CFCFOC ₂ H ₅ CF ₂ CF ₂ CF ₃	405	1 420
n-HFE-7100	CF ₃ CF ₂ CF ₂ CF ₂ OCH ₃	544	1 920
i-HFE-7100	(CF ₃) ₂ CFCF ₂ OCH ₃	437	1 540
i-HFE-7200	(CF ₃) ₂ CFCF ₂ OCH ₂ CH ₃	34,3	124
HFE-43-10pcccl24 (H-Galden 1040x) HG-11	CHF ₂ OCF ₂ OC ₂ F ₄ OCHF ₂	3 220	8 720
HFE-236cal2 (HG-10)	CHF ₂ OCF ₂ OCHF ₂	6 060	11 700
HFE-338pcccl3 (HG-01)	CHF ₂ OCF ₂ CF ₂ OCHF ₂	3 320	9 180
HFE-347mmyl	(CF ₃) ₂ CFOCH ₃	392	1 400
2,2,3,3,3-pentafluoropropan-1-ol	CF ₃ CF ₂ CH ₂ OH	34,3	123
1,1,1,3,3,3-heksafluoropropan-2-ol	(CF ₃) ₂ CHOH	206	742
HFE-227ea	CF ₃ CHFOCF ₃	7 520	9 800
HFE-236fa	CF ₃ CH ₂ OCF ₃	1 100	3 670
HFE-245fal	CHF ₂ CH ₂ OCF ₃	934	3 170
HFE 263mf	CF ₃ CH ₂ OCH ₃	2,06	7,43
HFE-329 mcc2	CHF ₂ CF ₂ OCF ₂ CF ₃	3 770	7 550
HFE-338 mcf2	CF ₃ CH ₂ OCF ₂ CF ₃	1 040	3 460
HFE-338mmzl	(CF ₃) ₂ CHOCHF ₂	3 040	6 500

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 lit. a) mieszaniny zawierające substancje wymienione w niniejszym załączniku uznaje się za fluorowane gazy cieplarniane objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Substancja		GWP (¹)	GWP w 20-letnim horyzoncie czasowym (¹) wyłącznie do celów informacyjnych
Nazwa zwyczajowa/oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny		
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	963	3 270
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	264	949
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	8,13	29,3
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	831	2 870
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	484	1 730
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	1,6	5,77
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	12,5	45
2,2,3,3,4,4,5,5-oktafluorocyklopentan-1-ol	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	13,6	49,1
1,1,1,3,4,4,4-heptafluoro-3-(trifluorometylo)butan-2-on	$\text{CF}_3\text{C}(\text{O})\text{CF}(\text{CF}_3)_2$	0,29 (²)	(*)
Eter perfluoropolimetyloizopropylowy (PFPPIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300	7 750
Perfluoro(2-metylo-3-pentanon) (1,1,1,2,2,4,5,5,5-nonafluoro-4-(trifluorometylo)pentan-3-on)	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{C}(\text{O})\text{CF}(\text{CF}_3)_2$	0,114	0,441

Sekcja 2: Inne związki fluorowane

Pentafluorosulfonian trifluorometylu	SF_5CF_3	18 500	13 900
Perfluorocyklopropan	$c\text{-C}_3\text{F}_6$	9 200 (³)	6 850 (³)
Perfluorotributyłamina (PFTBA, FC43)	$\text{C}_{12}\text{F}_{27}\text{N}$	8 490	6 340
Perfluoro-N-metylomorfolina	$\text{C}_5\text{F}_{11}\text{NO}$	8 800 (⁴)	(*)
Perfluorotripropylamina	$\text{C}_9\text{F}_{21}\text{N}$	9 030	6 750

(¹) Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

(²) Ren i in. (2019). „Atmospheric Fate and Impact of Perfluorinated Butanone and Pentanone” [Losy prefluorowanego butanonu i pentanonu w atmosferze oraz ich oddziaływanie], *Environ. Sci. Technol.* 2019, 53, 15, 8862–8871.

(*) Jeszcze niedostępne.

(³) WMO i in. (2018), „Scientific Assessment of Ozone Depletion”. [Naukowa ocena zubożenia warstwy ozonowej].

(⁴) Dokumentacja rejestracyjna sporządzona na podstawie rozporządzenia REACH. <https://echa.europa.eu/registration-dossier/-/registre-red-dossier/10075/5/1>.

ZAŁĄCZNIK IV

ZAKAZY DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO OBROTU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11 UST. 1

Produkty i urządzenia		Data wprowadzenia zakazu
(1)	Puste, częściowo lub całkowicie napełnione pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, przeznaczone do fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I stosowanych do serwisowania, konserwacji lub napełnienia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic elektrycznych, lub stosowanych jako rozpuszczalniki.	4 lipca 2007 r.
STACJONARNE CHŁODNICTWO		
(2)	a) zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym;	1 stycznia 2015 r.
	b) zawierające fluorowane gazy cieplarniane, chyba że są one wymagane ze względu na wymogi bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2026 r.
(3)	a) zawierające HFC o GWP równym 2 500 lub większym;	1 stycznia 2020 r.
	b) zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym;	1 stycznia 2022 r.
	c) zawierające inne fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym.	1 stycznia 2025 r.
(4)	Wszelkie samodzielne urządzenia chłodnicze, z wyjątkiem chillerów, zawierające fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2025 r.
(5)	a) HFC o GWP równym 2 500 lub większym, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej -50 °C;	1 stycznia 2020 r.
	b) fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP równym 2 500 lub większym, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej -50 °C;	1 stycznia 2025 r.
	c) fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP równym 150 lub większym, chyba że są wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2030 r.
(6)	Wieloagregatowe scentralizowane układy chłodnicze do zastosowań komercyjnych o mocy znamionowej 40 kW lub większej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, z wyjątkiem obiegów chłodniczych pierwszego stopnia w układach kaskadowych, w których można stosować fluorowane gazy cieplarniane o GWP poniżej 1 500.	1 stycznia 2022 r.

	Produkty i urządzenia	Data wprowadzenia zakazu
STACJONARNE CHILLERY		
(7) Chillery, które zawierają lub których działanie jest zależne od:	a) HFC o GWP równym 2 500 lub większym, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zastosowań służących schładzaniu produktów do temperatur poniżej -50 °C;	1 stycznia 2020 r.
	b) fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP równym 150 lub większym w przypadku chillerów o mocy znamionowej do 12 kW łącznie, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2027 r.
	c) fluorowanych gazów cieplarnianych dla chillerów o mocy znamionowej do 12 kW łącznie, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2032 r.
	d) fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP równym 750 dla chillerów o mocy znamionowej powyżej 12 kW, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2027 r.
STACJONARNE URZĄDZENIA KLIMATYZACYJNE I STACJONARNE POMPY CIEPŁA		
(8) Samodzielne urządzenia klimatyzacyjne i pompy ciepła, z wyjątkiem chillerów:	a) pokojowe urządzenia klimatyzacyjne typu plug-in, które użytkownik końcowy może przemieszczać między pomieszczeniami, zawierające HFC o GWP równym 150 lub większym;	1 stycznia 2020 r.
	b) pokojowe urządzenia klimatyzacyjne, monoblokowe urządzenia klimatyzacyjne, inne samodzielne urządzenia klimatyzacyjne i samodzielne pompy ciepła typu plug-in, o maksymalnej mocy znamionowej do 12 kW łącznie, zawierające fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa. Jeśli wymogi bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji nie pozwalają na stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP poniżej 150, limit GWP wynosi 750;	1 stycznia 2027 r.
	c) pokojowe urządzenia klimatyzacyjne, monoblokowe urządzenia klimatyzacyjne inne samodzielne urządzenia klimatyzacyjne i samodzielne pompy ciepła typu plug-in, o maksymalnej mocy znamionowej do 12 kW łącznie, zawierające fluorowane gazy cieplarniane, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa. Jeśli wymogi bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji nie pozwalają na stosowanie alternatyw dla fluorowanych gazów cieplarnianych, limit GWP wynosi 750;	1 stycznia 2032 r.
	d) monoblokowe i inne samodzielne urządzenia klimatyzacyjne i pompy ciepła o maksymalnej mocy znamionowej większej niż 12 kW, ale nieprzekraczającej 50 kW, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa. Jeśli wymogi bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji nie pozwalają na stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP poniżej 150, limit GWP wynosi 750;	1 stycznia 2027 r.
	e) inne samodzielne urządzenia klimatyzacyjne i pompy ciepła zawierające fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa. Jeżeli wymogi bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji nie pozwalają na stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych o GWP poniżej 150, limit GWP wynosi 750.	1 stycznia 2030 r.

	Produkty i urządzenia	Data wprowadzenia zakazu
(9) Urządzenia klimatyzacyjne typu split i pompy ciepła typu split (!):	a) pojedyncze układy typu split zawierające mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I o GWP równym 750 lub większym lub których działanie jest od nich zależne;	1 stycznia 2025 r.
	b) układy powietrze-woda typu split o mocy znamionowej 12 kW lub mniejszej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2027 r.
	c) układy powietrze-powietrze typu split o mocy znamionowej 12 kW lub mniejszej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2029 r.
	d) układy typu split o mocy znamionowej 12 kW lub mniejszej, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich zależne, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2035 r.
	e) układy typu split o mocy znamionowej powyżej 12 kW, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 750 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji;	1 stycznia 2029 r.
	f) układy typu split o mocy znamionowej powyżej 12 kW, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2033 r.
INNE PRODUKTY I URZĄDZENIA		
(10) Otwarte systemy wykorzystujące bezpośrednio odparowywanie, zawierające HFC i PFC jako czynniki chłodnicze		4 lipca 2007 r.
(11) Urządzenia ochrony przeciwpożarowej:	a) zawierające PFC;	4 lipca 2007 r.
	b) zawierające HFC-23;	1 stycznia 2016 r.
	c) zawierające inne fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I, lub których działanie jest od nich zależne, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa w miejscu eksploatacji.	1 stycznia 2025 r.
(12) Okna do użytku domowego zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I.		4 lipca 2007 r.
(13) Pozostałe okna zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I.		4 lipca 2008 r.
(14) Obuwie zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I.		4 lipca 2006 r.

Produkty i urządzenia		Data wprowadzenia zakazu
(15)	Opony zawierające fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I.	4 lipca 2007 r.
(16)	Pianki jednoskładnikowe (z wyjątkiem sytuacji, gdy są wymagane po to, by można było spełnić krajowe normy bezpieczeństwa), które zawierają fluorowane gazy cieplarniane wymienione w załączniku I o GWP równym 150 lub większym.	4 lipca 2008 r.
(17)	Pianki:	
	a) Polistyren ekstrudowany (XPS), który zawiera HFC o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia krajowych norm bezpieczeństwa;	1 stycznia 2020 r.
	b) Pianki inne niż polistyren ekstrudowany (XPS), które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym, chyba że jest to wymagane do spełnienia krajowych norm bezpieczeństwa;	1 stycznia 2023 r.
	c) Pianki zawierające fluorowane gazy cieplarniane, chyba że jest to wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa.	1 stycznia 2033 r.
(18)	Pojemniki aerzolowe oferowane na rynku i przeznaczone do powszechnej sprzedaży w celach rozrywkowych i dekoracyjnych, wymienione w pkt 40 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, oraz rogi sygnałowe, które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym.	4 lipca 2009 r.
(19)	Aerozole techniczne:	
	a) które zawierają HFC o GWP równym 150 lub większym, chyba że są one wymagane do spełnienia krajowych norm bezpieczeństwa lub gdy są używane do zastosowań medycznych;	1 stycznia 2018 r.
	b) które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, chyba że są one wymagane do spełnienia wymogów bezpieczeństwa lub gdy są używane do zastosowań medycznych.	1 stycznia 2030 r.
(20)	Produkty higieny osobistej (tj. pianki, kremy, płyny lub spreje), które zawierają fluorowane gazy cieplarniane	1 stycznia 2025 r.
(21)	Urządzenia wykorzystywane do chłodzenia skóry, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o GWP równym 150 lub większym lub których działanie jest od nich zależne, chyba że wykorzystuje się je do zastosowań medycznych.	1 stycznia 2025 r.
(!) Do celów niniejszego rozporządzenia stałe dwukanałowe pompy ciepła i urządzenia klimatyzacyjne uznaje się za urządzenia typu split (kategoria nr 9) i podlegają one tym samym wymogom.		

Pkt 1 ma zastosowanie do pojemników nienadających się do ponownego napełnienia, tj:

- a) pojemników, które nie mogą być ponownie napełnione bez przystosowania do tego celu; oraz
- b) pojemników, które mogą być ponownie napełnione, ale są przedmiotem przywozu lub zostały wprowadzane do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można je zwrócić do ponownego napełnienia.

ZAŁĄCZNIK V

PRAWA DO PRODUKCJI DOTYCZĄCE WPROWADZANIA WODOROFLUOROWĘGLOWODORÓW DO OBROTU

Prawa do produkcji wodorofluorowęglowodorów, o których mowa w art. 14 ust. 3, wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla oblicza się dla każdego producenta w następujący sposób:

- a) w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2028 r. – 60 % jego rocznej średniej produkcji w latach 2011–2013;
- b) w okresie od dnia 1 stycznia 2029 r. do dnia 31 grudnia 2033 r. – 30 % jego rocznej średniej produkcji w latach 2011–2013;
- c) w okresie od dnia 1 stycznia 2034 r. do dnia 31 grudnia 2035 r. – 20 % jego rocznej średniej produkcji w latach 2011–2013;
- d) od dnia 1 stycznia 2036 r. – 15 % jego rocznej średniej produkcji w latach 2011–2013.

ZAŁĄCZNIK VI

METODA OBLICZANIA GWP MIESZANINY, O KTÓRYM MOWA W ART. 3 PKT 1

Współczynnik globalnego ocieplenia mieszaniny oblicza się jako średnią ważoną, otrzymaną poprzez zsumowanie udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich współczynnik globalnego ocieplenia, o ile nie wskazano inaczej, w tym substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi.

Σ (substancja X % x GWP) + (substancja Y % x GWP) + ... (substancja N % x GWP), gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład: stosując powyższy wzór do mieszaniny gazów zawierającej 60 % eteru dimetylowego, 10 % HFC-152a i 30 % izobutanu:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 0)$$

Całkowity GWP = 13,0

Do obliczania GWP mieszanin stosuje się GWP poniższych substancji niefluorowanych. W przypadku innych substancji, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, stosuje się wartość standardową 0. Tylko emitowalne składniki, które spełniają zasadniczo tę samą funkcję, są istotne dla obliczenia GWP.

Substancja			GWP 100 ⁽¹⁾
Nazwa zwyczajowa	Oznakowanie przemysłowe	Wzór chemiczny	
Metan		CH ₄	27,9
Podtlenek azotu		N ₂ O	273
Eter dimetylowy		CH ₃ OCH ₃	1 ⁽²⁾
Chlorek metylenu		CH ₂ Cl ₂	11,2
Chlorek metylu		CH ₃ Cl	5,54
Chloroform		CHCl ₃	20,6
Etan	R-170	CH ₃ CH ₃	0,437
Propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	0,02
Butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	0,006
Izobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	0 ⁽³⁾
Pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	0 ⁽³⁾
Izopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	0 ⁽³⁾
Etoksyetan (eter dietylowy)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4 ⁽²⁾
Mrówczan metylu	R-611	HCOOCH ₃	11 ⁽⁴⁾
Wodór	R-702	H ₂	6 ⁽²⁾
Amoniak	R-717	NH ₃	0
Etylen	R-1150	C ₂ H ₄	4 ⁽²⁾
Propen	R-1270	C ₃ H ₆	0 ⁽³⁾
Cyklopentan		C ₅ H ₁₀	0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Na podstawie szóstego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

⁽²⁾ Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu.

⁽³⁾ WMO i in. (2018), „Scientific Assessment of Ozone Depletion where value is given as <<1” [„Naukowa ocena zubożenia warstwy ozonowej, przypadki, w których wartość wynosiła <<1”].

⁽⁴⁾ WMO i in. (2018), „Scientific Assessment of Ozone Depletion”. [„Naukowa ocena zubożenia warstwy ozonowej”].

ZAŁĄCZNIK VII

Maksymalne ilości i obliczanie wartości odniesienia i kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 17

- 1) Maksymalna ilość wodorofluorowęglowodorów, jaką można wprowadzić do obrotu w Unii w danym roku, jest następująca:

Lata	Maksymalna ilość w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla
2025 – 2026	42 874 410
2027 – 2029	21 665 691
2030 – 2032	9 132 097
2033 – 2035	8 445 713
2036 – 2038	6 782 265
2039 – 2041	6 136 732
2042 – 2044	5 491 199
2045 – 2047	4 845 666
2048 – 2049	4 200 133
2050 i kolejne lata	0

- 2) Wartość wyjściowa maksymalnej ilości na 2015 r. wynosi: 176 700 479 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla.
- 3) Wartości odniesienia oraz kontyngenty na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 16 i 17, oblicza się jako łączne ilości wszystkich wodorofluorowęglowodorów, wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w zaokrągleniu do pełnej tony.
- 4) Każdy producent i importer otrzymuje wartości odniesienia, o których mowa w art. 17 ust. 1, obliczone w następujący sposób:
- a) wartość odniesienia do celów wprowadzania wodorofluorowęglowodorów do obrotu oblicza się na podstawie średniej rocznej ilości wodorofluorowęglowodorów wprowadzonych do obrotu w sposób zgodny z prawem od 1 stycznia 2015 r., zgłoszonych zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 i zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do lat, dla których dane są dostępne, i uwzględniając otrzymane przeniesienia, z wyłączeniem ilości wodorofluorowęglowodorów wykorzystywanych w tym samym okresie do zastosowań, o których mowa w art. 26 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, na podstawie dostępnych danych;
- b) ponadto w przypadku producentów i importerów, którzy zgłosili wprowadzenie wodorofluorowęglowodorów do obrotu na potrzeby zastosowań, o których mowa w art. 26 ust. 5 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, wartość odniesienia oblicza się na podstawie średniej rocznej ilości tych wodorofluorowęglowodorów wprowadzonych do obrotu na potrzeby takich zastosowań w sposób zgodny z prawem od 1 stycznia 2020 r., zgłoszonych zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 i zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do lat, dla których dane są dostępne, na podstawie dostępnych danych.

ZAŁĄCZNIK VIII

MECHANIZM PRYZDZIAŁU KONTYNGENTÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 17

- 1) Ustalenie ilości do przydzielenia podmiotom, dla których określono wartości odniesienia na podstawie art. 17 ust. 1. Każdy podmiot, dla którego określono wartości odniesienia, otrzymuje kontyngent, który oblicza się w następujący sposób:
- kontyngent odpowiadający 89 % wartości odniesienia, o której mowa w załączniku VII pkt 4 lit. a), pomnożony przez maksymalną ilość dla roku, na który przydziela się kontyngent, podzielony przez wartość wyjściową wynoszącą 176 700 479 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla ⁽¹⁾; oraz
 - w stosownych przypadkach kontyngent odpowiadający wartości odniesienia, o której mowa w załączniku VII pkt 4 lit. b). Od 2027 r. kontyngent oblicza się, mnożąc wartość odniesienia przez 0,85. Od 2030 r. kontyngent odpowiada wartości odniesienia pomnożonej przez maksymalną ilość dla roku, na który przydziela się kontyngent, podzieloną przez maksymalną ilość dla 2025 r.

Jeżeli po przydzieleniu całkowitej ilości kontyngentów, o których mowa w akapicie drugim, zostanie przekroczona maksymalna ilość, wszystkie kontyngenty zostaną zmniejszone proporcjonalnie.

- 2) Określanie kontyngentu do celów przydzielenia podmiotom, które złożyły deklarację na podstawie art. 17 ust. 3.

W celu określenia wielkości rezerwy przeznaczonej do przydzielenia podmiotom, które złożyły deklarację na podstawie art. 17 ust. 3, odejmuje się całkowitą sumę kontyngentów przydzielonych zgodnie z pkt 1 od ilości maksymalnej na dany rok określonej w załączniku VII.

Każdemu podmiotowi przydziela się kontyngent odpowiadający proporcjonalnemu udziałowi w rezerwie.

Proporcjonalny udział oblicza się, dzieląc 100 przez liczbę podmiotów, które złożyły deklaracje.

- 3) W obliczeniach, o których mowa powyżej, uwzględnia się kary określone zgodnie z art. 31.

—

⁽¹⁾ Liczba ta jest maksymalną ilością określoną na 2015 r. w momencie rozpoczęcia wycofywania z uwzględnieniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.

ZAŁĄCZNIK IX

DANE PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI SPRAWOZDAWCZEMU NA PODSTAWIE ART. 26

- 1) Każdy producent, o którym mowa w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, składa sprawozdanie uwzględniające:
 - a) całkowitą ilość każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III, którą producent wyprodukował w Unii, w tym jako produkt uboczny, wyróżniając ilości wychwycone i niewychwycone, oraz wskazując ilości zniszczone w wyniku takiej produkcji lub takiego wytwarzania produktów ubocznych spośród ilości niewychwyconych lub, jeżeli zostały one wychwycone, ilości zniszczone przed wprowadzeniem ich do obrotu albo w zakładach producenta, albo w wyniku przekazania innym podmiotom do zniszczenia, jak również wskazując podmiot, który dokonał zniszczenia;
 - b) główne kategorie zastosowań danej substancji;
 - c) ilości każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III wprowadzonej przez niego do obrotu w Unii, wskazując oddzielnie:
 - (i) ilości wprowadzone do obrotu do stosowania jako substrat, w tym wyłącznie w odniesieniu do HFC-23, czy po wcześniejszym wychwyceniu, czy bez wcześniejszego wychwycenia;
 - (ii) wywóz bezpośredni;
 - (iii) produkcję inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych;
 - (iv) stosowanie w sprzęcie wojskowym;
 - (v) stosowanie do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników;
 - (vi) ilości wodorofluorowęglowodorów wyprodukowanych z przeznaczeniem do zastosowań wyłączonych na podstawie Protokołu na terenie Unii;
 - d) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego ze wskazaniem, czy już zostały wprowadzone do obrotu.
- 2) Każdy importer, o którym mowa w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, składa sprawozdanie uwzględniające:
 - a) całkowitą ilość każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III, którą przywiózł do Unii, określając główne kategorie zastosowań danej substancji i wskazując oddzielnie:
 - (i) ilości przywiezione, niedopuszczone do swobodnego obrotu i ponownie wywiezione, zawarte w produktach lub urządzeniach podmiotu zgłaszającego;
 - (ii) ilości przeznaczone do zniszczenia, wskazując podmiot dokonujący zniszczenia;
 - (iii) stosowanie jako substrat, wskazując oddzielnie ilości wodorofluorowęglowodorów przywożonych do stosowania jako substrat oraz identyfikując podmiot stosujący substrat;
 - (iv) wywóz bezpośredni, identyfikując podmiot dokonujący wywozu;
 - (v) produkcję inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych, identyfikując producenta;
 - (vi) stosowanie w sprzęcie wojskowym, identyfikując podmiot otrzymujący ilości przeznaczone do tego celu;
 - (vii) stosowanie do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników, identyfikując docelowego producenta półprzewodników;
 - (viii) ilości wodorofluorowęglowodorów zawartych w przedmieszkach polioliowych;
 - (ix) ilości wodorofluorowęglowodorów odzyskanych, poddanych recyklingowi lub regeneracji;
 - x) ilość wodorofluorowęglowodorów przywożonych na potrzeby zastosowań wyłączonych na podstawie Protokołu.Ilości wodorofluorowęglowodorów zgłasza się oddzielnie w odniesieniu do każdego kraju pochodzenia;

- b) wszelkie zapasy posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego ze wskazaniem, czy już zostały wprowadzone do obrotu.
- 3) Każdy eksporter, o którym mowa w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, składa sprawozdanie uwzględniające ilości każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III, które wywiózł z Unii, określając, czy pochodzą one z własnej produkcji lub z przywozu, czy też zostały zakupione od innych podmiotów na terytorium Unii, w tym ilości wodorofluorowęglowodorów zawartych w przedmieszkach polioliowych.
- 4) Każdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 2, składa sprawozdanie uwzględniające:
 - a) ilości każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III, jaką zniszczył, w tym – oddzielnie – ilości tych substancji zawartych w produktach lub urządzeniach;
 - b) wszelkie zapasy, posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego, każdej substancji wymienionej w załączniku I, II i III, która ma zostać zniszczona, w tym – oddzielnie – ilości tych substancji zawartych w produktach lub urządzeniach;
 - c) technologie zastosowane do zniszczenia substancji wymienionych w załącznikach I, II i III.
- 5) Każdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 3, składa sprawozdanie uwzględniające ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I zastosowanej jako substrat.
- 6) Każdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 4, składa sprawozdanie uwzględniające:
 - a) kategorie produktów lub urządzeń zawierających substancje wymienione w załączniku I, II i III;
 - b) liczbę jednostek w odniesieniu do produktów i urządzeń lub masę w odniesieniu do produktów nieprzeliczalnych, takich jak pianki;
 - c) wszelkie ilości każdej substancji wymienionej w załączniku I, II i III, zawartej w produktach lub urządzeniach;
 - d) ilość wodorofluorowęglowodorów, którymi napełnione są przywożone urządzenia dopuszczone do swobodnego obrotu oraz które zostały wcześniej wywiezione z Unii i były przedmiotem ograniczeń kontyngentowych dotyczących wprowadzania do obrotu w Unii. W takim przypadku w sprawozdaniu określa się również podmiot dokonujący wywozu i rok wywozu oraz podmiot, który wprowadził wodorofluorowęglowodory do obrotu w Unii po raz pierwszy, a także rok wprowadzenia do obrotu.
- 7) Każdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 5, składa sprawozdanie uwzględniające ilości każdej substancji otrzymanej od producentów i importerów w celu zniszczenia, stosowania jako substrat, wywozu bezpośredniego, produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych, stosowania w sprzęcie wojskowym oraz stosowania do trawienia materiałów półprzewodnikowych lub czyszczenia komór do wytrącania z fazy gazowej pozostałości substancji chemicznych w sektorze produkcji półprzewodników.

Producent inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem do podawania składników farmaceutycznych składa sprawozdanie uwzględniające rodzaj wodorofluorowęglowodorów i wykorzystywane ilości.

- 8) Każdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 6, składa sprawozdanie uwzględniające:
 - a) ilości każdej substancji wymienionej w załącznikach I, II i III jakie poddał regeneracji;
 - b) wszelkie zapasy, posiadane na początku i na końcu okresu sprawozdawczego, każdej substancji wymienionej w załączniku I, II i III, która ma zostać poddana regeneracji.

ZAŁĄCZNIK X

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 pkt 1	art. 2 lit. a)
art. 2 pkt 2	art. 3 pkt 4
art. 2 pkt 3 i 4	–
art. 2 pkt 5	art. 3 pkt 2
art. 2 pkt 6	art. 3 pkt 1
art. 2 pkt 7	art. 3 pkt 3
art. 2 pkt 8	art. 3 pkt 5
art. 2 pkt 9	art. 3 pkt 36
art. 2 pkt 10	art. 3 pkt 6
art. 2 pkt 11	art. 3 pkt 9
art. 2 pkt 12	art. 3 pkt 10
art. 2 pkt 13	art. 11 ust. 3 akapit drugi i załącznik IV pkt 1
art. 2 pkt 14	art. 3 pkt 11
art. 2 pkt 15	art. 3 pkt 12
art. 2 pkt 16	art. 3 pkt 13
art. 2 pkt 17	art. 3 pkt 14
art. 2 pkt 18	art. 3 pkt 15
art. 2 pkt 19	art. 3 pkt 16
art. 2 pkt 20	art. 3 pkt 17
art. 2 pkt 21	art. 3 pkt 18
art. 2 pkt 22	art. 3 pkt 19
art. 2 pkt 23	art. 3 pkt 20
art. 2 pkt 24	art. 3 pkt 21
art. 2 pkt 25	art. 3 pkt 22
art. 2 pkt 26	art. 3 pkt 23
art. 2 pkt 27	art. 3 pkt 24
art. 2 pkt 28	–
art. 2 pkt 29	art. 3 pkt 26
art. 2 pkt 30	art. 3 pkt 27
art. 2 pkt 31	art. 3 pkt 28
art. 2 pkt 32	art. 3 pkt 29

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014	Niniejsze rozporządzenie
art. 2 pkt 33	art. 3 pkt 30
art. 2 pkt 34	art. 3 pkt 31
art. 2 pkt 35	art. 3 pkt 32
art. 2 pkt 36	art. 3 pkt 33
art. 2 pkt 37	art. 3 pkt 34
art. 2 pkt 38	art. 3 pkt 35
art. 2 pkt 39	–
art. 3 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 4 ust. 3
art. 3 ust. 3	art. 4 ust. 5
art. 3 ust. 4	art. 4 ust. 7
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7 ust. 1	art. 4 ust. 4
art. 7 ust. 2	art. 4 ust. 6
art. 8 ust. 1 akapit pierwszy	art. 8 ust. 1
art. 8 ust. 1 akapit drugi	art. 8 ust. 2
art. 8 ust. 2	art. 8 ust. 7
art. 8 ust. 3	art. 8 ust. 10
art. 9	art. 9
art. 10 ust. 1 akapit pierwszy	art. 10 ust. 1 akapit pierwszy i art. 10 ust. 3
art. 10 ust. 2	art. 10 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 10 ust. 3	art. 10 ust. 5
Art. 10 ust. 4	art. 10 ust. 7
art. 10 ust. 5	–
art. 10 ust. 6	art. 10 ust. 2 i art. 10 ust. 4
art. 10 ust. 7	art. 10 ust. 9
art. 10 ust. 8	–
art. 10 ust. 9	–
art. 10 ust. 10	art. 10 ust. 10
art. 10 ust. 11	art. 10 ust. 12
art. 10 ust. 12	art. 10 ust. 8
art. 10 ust. 13	art. 10 ust. 11
art. 10 ust. 14	art. 10 ust. 13
art. 10 ust. 15	art. 10 ust. 14

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014	Niniejsze rozporządzenie
art. 11 ust. 1	art. 11 ust. 1 akapit pierwszy
art. 11 ust. 2	art. 11 ust. 2
art. 11 ust. 3	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 4	art. 11 ust. 6
art. 11 ust. 5	art. 11 ust. 7
art. 11 ust. 6	–
art. 12 ust. 1–12	art. 12 ust. 1–13
art. 12 ust. 13	art. 12 ust. 16
art. 12 ust. 14	art. 12 ust. 17
art. 12 ust. 15	art. 12 ust. 18
art. 13 ust. 1 akapit pierwszy	art. 13 ust. 1
art. 13 ust. 1 akapit drugi	–
art. 13 ust. 2	art. 13 ust. 2
art. 13 ust. 3	–
art. 14 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 14 ust. 2 akapit pierwszy	art. 19 ust. 2 akapit pierwszy
art. 14 ust. 2 akapit drugi	art. 19 ust. 3
art. 14 ust. 2 akapit trzeci	art. 19 ust. 2 akapit trzeci
art. 14 ust. 3	art. 19 ust. 2 akapit drugi
art. 14 ust. 4	art. 19 ust. 4
art. 15 ust. 1 akapit pierwszy	–
art. 15 ust. 1 akapit drugi	art. 16 ust. 1 akapit pierwszy
art. 15 ust. 2	art. 16 ust. 2
art. 15 ust. 3	art. 16 ust. 6
art. 15 ust. 4	art. 16 ust. 4
art. 16 ust. 1	–
art. 16 ust. 2	art. 17 ust. 3
art. 16 ust. 3	art. 17 ust. 1
art. 16 ust. 4	art. 17 ust. 3
art. 16 ust. 5	art. 17 ust. 4
art. 17 ust. 1 akapit pierwszy	art. 20 ust. 1
art. 17 ust. 1 akapit drugi	art. 20 ust. 4
art. 17 ust. 1 akapit trzeci	–
art. 17 ust. 2	art. 20 ust. 6
art. 17 ust. 3	–
art. 17 ust. 4	art. 20 ust. 7
art. 18 ust. 1	art. 21 ust. 1 akapit pierwszy

Rozporządzenie (UE) nr 517/2014	Niniejsze rozporządzenie
art. 18 ust. 2 akapit pierwszy	art. 21 ust. 2
art. 18 ust. 2 akapit drugi	–
art. 18 ust. 2 akapit trzeci	art. 21 ust. 3
art. 19 ust. 1 akapit pierwszy	art. 26 ust. 1 akapit pierwszy
art. 19 ust. 2	art. 26 ust. 2
art. 19 ust. 3	art. 26 ust. 3
art. 19 ust. 4	art. 26 ust. 4
art. 19 ust. 5	art. 26 ust. 7
art. 19 ust. 6	art. 26 ust. 8
art. 19 ust. 7	art. 26 ust. 9 akapit drugi
art. 19 ust. 8	art. 20 ust. 7 akapit drugi
art. 20	art. 27
art. 21 ust. 1	art. 35 ust. 1
art. 21 ust. 2–6	–
art. 22	art. 32
art. 23	art. 33
art. 24	art. 34
art. 25	art. 31
art. 26	art. 37
art. 27	art. 38
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik III
załącznik III	załącznik IV
załącznik IV	załącznik VI
załącznik V	załącznik VII
załącznik VI	załącznik VIII
załącznik VII	załącznik IX